

Obsah

IV Informace

INFORMACE ORGÁNŮ, INSTITUCÍ A JINÝCH SUBJEKTŮ EVROPSKÉ UNIE

Soudní dvůr Evropské unie

2019/C 305/01	Poslední publikace Soudního dvora Evropské unie v Úředním věstníku Evropské unie.	1
---------------	--	---

V Oznámení

SOUDNÍ ŘÍZENÍ

Soudní dvůr

2019/C 305/02	Věc C-377/17: Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 4. července 2019 — Evropská komise v. Spolková republika Německo („Nesplnění povinnosti státem — Služby na vnitřním trhu — Směrnice 2006/123/ES — Článek 15 — Článek 49 SFEU — Svoboda usazování — Odměny architektů a inženýrů za plánovací služby — Minimální a maximální sazby“)	2
2019/C 305/03	Věc C-393/17: Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 4. července 2019 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Hof van beroep te Antwerpen- Belgie) — trestní řízení proti Freddyemu Lucienovi Magdaleně Kirschsteinovi, Thierryemu Fransovi Adelině Kirschsteinovi („Řízení o předběžné otázce — Směrnice 2005/29/ES — Nekalé obchodní praktiky — Oblast působnosti — Pojem „obchodní praktiky“ — Směrnice 2006/123/ES — Služby na vnitřním trhu — Trestní právo — Povolovací režimy — Vysokoškolské vzdělávání — Diplom přiznávající titul „magistr“ — Zákaz udělovat určité tituly bez oprávnění“)	3

2019/C 305/04	Věc C-543/17: Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 8. července 2019 — Evropská komise v. Belgické království („Nesplnění povinnosti státem — Článek 258 SFEU — Opatření ke snížení nákladů na budování vyso rychlostních sítí elektronických komunikací — Směrnice 2014/61/EU — Neprovedení nebo nesdělení prováděcích opatření — Článek 260 odst. 3 SFEU — Návrh na uložení povinnosti platit denní penále — Výpočet výše penále“).....	4
2019/C 305/05	Věc C-622/17: Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 4. července 2019 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Vilniaus apygardos administracinis teismas — Litva) — Baltic Media Alliance Ltd. v. Lietuvos radijo ir televizijos komisija („Řízení o předběžné otázce — Volný pohyb služeb — Směrnice 2010/13/EU — Audiovizuální mediální služby — Televizní vysílání — Článek 3 odst. 1 a 2 — Svoboda přijímání a dalšího vysílání — Podněcování k nenávisti na základě státní příslušnosti — Opatření přijatá přijímajícím členským státem — Dočasná povinnost poskytovatelů mediálních služeb a jiných osob poskytujících službu vysílání televizních kanálů či pořadů po internetu šířit či dále přenášet televizní kanál na území tohoto členského státu pouze v rámci balíčku televizních programů za příplatek“)	5
2019/C 305/06	Věc C-624/17: Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 4. července 2019 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Gerechtshof Den Haag- Nizozemsko) — trestní řízení proti Tronex BV („Řízení o předběžné otázce — Životní prostředí — Odpady — Preprava — Nařízení (ES) č. 1013/2006 — Článek 2 bod 1 — Směrnice 2008/98/ES — Článek 3 bod 1 — Pojmy „přeprava odpadů“ a „odpady“ — Zásilka zboží, které bylo původně určeno pro maloobchodní prodej a které spotřebitelé vrátili nebo se stalo nadbytečným v sortimentu prodávajícího“).....	5
2019/C 305/07	Věc C-644/17: Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 3. července 2019 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Hoge Raad der Nederlanden — Nizozemsko) — trestní řízení proti Eurobolt BV („Řízení o předběžné otázce — Článek 267 SFEU — Právo na účinné prostředky nápravy — Rozsah vnitrostátního soudního přezkumu aktu Evropské unie — Nařízení (ES) č. 1225/2009 — Článek 15 odst. 2 — Sdělení členským státům, nejpozději deset pracovních dní před zasedáním poradního výboru, veškerých potřebných informací — Pojem „potřebné informace“ — Podstatná formální náležitost — Prováděcí nařízení (EU) č. 723/2011 — Rozšíření antidumpingového cla uloženého na dovoz některých spojovacích prostředků ze železa nebo oceli pocházejících z Číny na dovoz zasílaný z Malajsie — Platnost“)	6
2019/C 305/08	Věc C-649/17: Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 10. července 2019 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Bundesgerichtshof — Německo) — Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände — Verbraucherzentrale Bundesverband e.V. v. Amazon EU Sàrl („Řízení o předběžné otázce — Ochrana spotřebitelů — Směrnice 2011/83/EU — Článek 6 odst. 1 písm. c) — Požadavky na informace v případě smluv uzavřených na dálku a smluv uzavřených mimo obchodní prostory — Povinnost obchodníka uvést své telefonní číslo a číslo faxu, „pokud existují“ — Rozsah“)	7
2019/C 305/09	Věc C-668/17 P: Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 3. července 2019 — Viridis Pharmaceutical Ltd. v. Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO), Hecht-Pharma GmbH („Kasační opravný prostředek — Ochranná známka Evropské unie — Řízení o zrušení — Slovní ochranná známka Boswelan — Řádné užívání — Nedostatek — Užívání ochranné známky v rámci klinického hodnocení před podáním žádosti o registraci léčivého přípravku — Řádný důvod pro neužívání — Pojem“)	8
2019/C 305/10	Věc C-697/17: Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 11. července 2019 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Consiglio di Stato — Itálie) — Telecom Italia SpA v. Ministero dello Sviluppo Economico, Infrastrutture e telecomunicazioni per l'Italia SpA (Infratel Italia SpA) („Řízení o předběžné otázce — Zadávání veřejných zakázek na dodávky a stavební práce — Směrnice 2014/24/EU — Článek 28 odst. 2 — Užší řízení — Hospodářské subjekty připuštěné k podání nabídky — Nezbytnost zachovat právní a materiální totožnost předběžně vybraného zájemce se zájemcem podávajícím nabídku — Zásada rovného zacházení s uchazeči“)	9
2019/C 305/11	Věc C-716/17: Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 11. července 2019 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Østre Landsret — Dánsko) — řízení zahájené A („Řízení o předběžné otázce — Volný pohyb pracovníků — Omezení — Zahájení řízení o oddlužení — Podmínka bydliště — Přípustnost — Článek 45 SFEU — Prímý účinek“)	9

2019/C 305/12	Věc C-722/17: Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 10. července 2019 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Bezirksgericht Villach — Rakousko) — Norbert Reitbauer a další v. Enrico Casamassima („Řízení o předběžné otázce — Prostor svobody, bezpečnosti a práva — Nařízení (EU) č. 1215/2012 — Příslušnost a uznávání a výkon soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech — Výlučná příslušnost — Článek 24 body 1 a 5 — Spory, jejichž předmětem jsou věcná práva k nemovitostem a spory, jejichž předmětem je výkon rozhodnutí — Soudní dražba, jejímž předmětem je nemovitost — Odpůrčí žaloba proti rozdělení výtěžku této dražby“)	10
2019/C 305/13	Věc C-19/18 P: Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 10. července 2019 — VG právní nástupkyně MS v. Evropská komise („Kasační opravný prostředek — Žaloba na náhradu škody proti Evropské komisi — Rozhodnutí Komise ukončit spolupráci v rámci sítě Team Europe — Náhrada škody — Námitka nepřislušnosti vznesená Komisí — Smluvní, nebo delikt ní povaha sporu“)	11
2019/C 305/14	Věc C-26/18: Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 10. července 2019 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Hessisches Finanzgericht — Německo) — Federal Express Corporation Deutsche Niederlassung v. Hauptzollamt Frankfurt am Main („Řízení o předběžné otázce — Celní unie — Nařízení (EHS) č. 2913/92 — Články 202 a 203 — Dovozní clo — Vznik celního dluhu z důvodu porušení celních předpisů — Daně — Daň z přidané hodnoty (DPH) — Směrnice 2006/112/ES — Článek 2 odst. 1 písm. d) a článek 30 — DPH při dovozu — Uskutečnění zdanitelného plnění — Pojem „dovoz“ zboží — Požadavek vstupu zboží do hospodářského oběhu Evropské unie — Přeprava tohoto zboží do jiného členského státu, než ve kterém vznikl celní dluh“)	12
2019/C 305/15	Věc C-39/18 P: Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 10. července 2019 — Evropská komise v. NEX International Limited, dříve Icap plc, Icap Management Services Ltd, Icap New Zealand Ltd („Kasační opravný prostředek — Hospodářská soutěž — Kartelové dohody — Odvětví úrokových derivátů denominovaných v japonských jenech — Rozhodnutí konstatující porušení článku 101 SFEU a článku 53 Dohody o EHP — Odpovědnost podniku za jeho úlohu v usnadnění kartelové dohody — Výpočet pokuty — Povinnost uvést odůvodnění“)	12
2019/C 305/16	Věc C-89/18: Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 10. července 2019 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Østre Landsret — Dánsko) — A v. Udlandinge- og Integrationsministeriet („Řízení o předběžné otázce — Dohoda o přidružení EHS-Turecko — Rozhodnutí č. 1/80 — Článek 13 — Doložka „standstill“ — Sloučení rodiny manželů — Nové omezení — Naléhavý důvod obecného zájmu — Úspěšná integrace — Účinné řízení migračních toků — Proporcionalita“)	13
2019/C 305/17	Věc C-91/18: Rozsudek Soudního dvora (sedmého senátu) ze dne 11. července 2019 — Evropská komise v. Řecká republika („Nesplnění povinnosti státem — Spotřební daně z alkoholu a alkoholických nápojů — Článek 110 SFEU — Směrnice 92/83/EHS — Směrnice 92/84/EHS — Nařízení (ES) č. 110/2008 — Uplatňování nižší sazby spotřební daně na výrobu tuzemských výrobků nazývaných tsipouro a tsikoudia“)	14
2019/C 305/18	Věc C-99/18 P: Rozsudek Soudního dvora (desátého senátu) ze dne 4. července 2019 — FTI Touristik GmbH v. Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO), Harald Prantner, Daniel Giersch („Kasační opravný prostředek — Ochranná známka Evropské unie — Nařízení (ES) č. 207/2009 — Námitkové řízení — Článek 8 odst. 1 písm. b) — Přihláška obrazové ochranné známky obsahující slovní prvek „Fl“ — Námitky majitele obrazové ochranné známky obsahující slovní prvek „fly.de“ — Zamítnutí — Podobnost označení — Název uvedený běžným písmem ve Věstníku ochranných známek Evropské unie — Nebezpečí záměny“)	15
2019/C 305/19	Věc C-163/18: Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 10. července 2019 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Rechtbank Noord-Nederland — Nizozemsko) — HQ, IP, právně zastoupený HQ, JO v. Aegean Airlines SA („Řízení o předběžné otázce — Letecká doprava — Nařízení (ES) č. 261/2004 — Společná pravidla náhrad a pomoci cestujícím v letecké dopravě v případě odepření nástupu na palubu, zrušení nebo významného zpoždění letu — Zrušení letu — Pomoc — Nárok na proplacení letenky leteckým dopravcem — Článek 8 odst. 2 — Souborné služby pro cesty — Směrnice 90/314/EHS — Insolvence organizátora souborných služeb pro cesty“)	15

2019/C 305/20	Spojené věci C-180/18, C-286/18 a 287/18: Rozsudek Soudního dvora (desátého senátu) ze dne 11. července 2019 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Consiglio di Stato — Itálie) — Agrenergy Srl (C-180/18 a C-286/18), Fusignano Due Srl (C-287/18) v. Ministero dello Sviluppo Economico („Řízení o předběžné otázce — Životní prostředí — Směrnice 2009/28/ES — Článek 3 odst. 3 písm. a) — Podpora využívání energie z obnovitelných zdrojů — Výroba elektřiny v solárních fotovoltaických zařízeních — Změna režimu podpory — Zásada právní jistoty a zásada ochrany legitimního očekávání“) 16	16
2019/C 305/21	Věc C-210/18: Rozsudek Soudního dvora (osmého senátu) ze dne 10. července 2019 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Schienen-Control Kommission — Rakousko) — WESTbahn Management GmbH v. ÖBB-Infrastruktur AG („Řízení o předběžné otázce — Doprava — Jednotný evropský železniční prostor — Směrnice 2012/34/EU — Článek 3 — Pojem „železniční infrastruktura“ — Příloha II — Minimální přístupový balík — Zahrnutí použití nástupišť pro cestující“) 17	17
2019/C 305/22	Věc C-242/18: Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 3. července 2019 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Varhoven administrativen sad- Bulharsko) — „UniCredit Leasing“ EAD v. Direktor na Direkcija „Obzhalvane i danačno-osiguritelna praktika“ — Sofia pri Centralno upravljenje na Nacionalnata agencija za prihodite (NAP) („Řízení o předběžné otázce — Společný systém daně z přidané hodnoty (DPH) — Základ daně — Snížení — Zásada daňové neutrality — Leasingová smlouva vypovězená pro neplacení splátek — Opravný výměr — Působnost — Zdanitelná plnění — Dodání zboží za úplaty — Placení „náhrady“ za předčasné ukončení až do konce původní platnosti smlouvy — Pravomoc Soudního dvora“) 18	18
2019/C 305/23	Věc C-249/18: Rozsudek Soudního dvora (osmého senátu) ze dne 10. července 2019 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Hoge Raad der Nederlanden — Nizozemsko) — Staatssecretaris van Financiën v. CEVA Freight Holland BV („Řízení o předběžné otázce — Celní kodex — Celní prohlášení — Uvedení nesprávné podpoložky kombinované nomenklatury — Celní výměr — Článek 78 celního kodexu — Přezkum celního prohlášení — Změna hodnoty transakce — Článek 221 celního kodexu — Lhůta pro promlčení práva vymáhat celní dluh — Přerušování“) 19	19
2019/C 305/24	Věc C-273/18: Rozsudek Soudního dvora (osmého senátu) ze dne 10. července 2019 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Augstākā tiesa — Lotyšsko) — SIA „Kuršu zeme“ v. Valsts ieņēmumu dienests („Řízení o předběžné otázce — Společný systém daně z přidané hodnoty (DPH) — Směrnice 2006/112/ES — Nárok na odpočet DPH zaplacené na vstupu — Článek 168 — Řetězec dodání zboží — Odepření nároku na odpočet z důvodu existence tohoto řetězce — Povinnost příslušného daňového orgánu prokázat existenci zneužití“) 20	20
2019/C 305/25	Věc C-304/18: Rozsudek Soudního dvora (sedmého senátu) ze dne 11. července 2019 — Evropská komise v. Italská republika („Nesplnění povinností státem — Vlastní zdroje — Cla — Zjištění celního dluhu — Vykázání ve zvláštních účtech — Povinné poskytnutí Evropské unii — Opožděně zahájený postup výběru — Úroky z prodlení“) 20	20
2019/C 305/26	Věc C-316/18: Rozsudek Soudního dvora (osmého senátu) ze dne 3. července 2019 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) — Spojené království — Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs v. The Chancellor, Masters and Scholars of the University of Cambridge („Řízení o předběžné otázce — Daň z přidané hodnoty (DPH) — Odpočet daně zaplacené na vstupu — Výdaje za správu nadačního fondu, který provádí investice za účelem pokrytí nákladů všech plnění uskutečněných osobou povinnou k dani na výstupu — Režijní výdaje“) 21	21
2019/C 305/27	Věc C-345/18 P: Rozsudek Soudního dvora (osmého senátu) ze dne 10. července 2019 — Caviro Distillerie Srl, Distillerie Bonollo SpA, Distillerie Mazzari SpA a Industria Chimica Valenzana (ICV) SpA v. Evropská komise („Kasační opravný prostředek — Obchodní politika — Dumping — Prováděcí rozhodnutí (EU) 2016/176 — Dovoz kyseliny vinné pocházející z Číny a vyrobené společností Hangzhou Bioking Biochemical Engineering Co. Ltd — Nařízení (ES) č. 1225/2009 — Článek 3 odst. 2, 3 a 5 — Neexistence podstatné újmy — Zjevně nesprávné posouzení — Zjišťování újmy — Posouzení všech relevantních hospodářských činitelů a ukazatelů, které ovlivňují stav daného výrobního odvětví Evropské unie — Podíl na trhu“) 22	22

2019/C 305/28	Věc C-387/18: Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 3. července 2019 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie — Polsko) — Delfarma Sp. z o.o. v. Prezes Urzędu Rejestracji Produktów Leczniczych, Wyrobów Medycznych i Produktów Biobójczych („Řízení o předběžné otázce — Články 34 a 36 SFEU — Volný pohyb zboží — Opatření s účinkem rovnocenným množstevnímu omezení — Ochrana zdraví a života lidí — Paralelní dovoz léčivých přípravků — Referenční léčivé přípravky a generika — Podmínka, podle níž dovážený léčivý přípravek a léčivý přípravek, pro který byla vydána registrace v členském státě dovozu, musí být oba buď referenčními léčivými přípravky, nebo generiky“)	23
2019/C 305/29	Věc C-410/18: Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 10. července 2019 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunal administratif — Lucembursko) — Nicolas Aubriet v. Ministre de l'Enseignement supérieur et de la Recherche („Řízení o předběžné otázce — Volný pohyb osob — Rovné zacházení — Sociální výhody — Nařízení (EU) č. 492/2011 — Článek 7 odst. 2 — Finanční podpora na vysokoškolské studium — Studenti-nerezidenti — Podmínka týkající se doby odpracované jejich rodiči na území státu — Minimální doba pěti let — Referenční období sedmi let — Způsob počítání referenčního období — Datum žádosti o finanční podporu — Nepřímá diskriminace — Odůvodnění — Přiměřenost“)	23
2019/C 305/30	Věc C-416/18 P: Rozsudek Soudního dvora (sedmého senátu) ze dne 11. července 2019 — Mykola Yanovych Azarov v. Rada Evropské unie („Kasační opravný prostředek — Omezující opatření přijatá vzhledem k situaci na Ukrajině — Zmrazení finančních prostředků a hospodářských zdrojů — Seznam osob, subjektů a orgánů, jimž se zmrazují finanční prostředky a hospodářské zdroje — Ponechání jména žalobce na seznamu — Rozhodnutí orgánu třetího státu — Povinnost Rady ověřit, zda bylo toto rozhodnutí přijato při dodržení práva na obhajobu a práva na účinnou soudní ochranu“)	24
2019/C 305/31	Věc C-434/18: Rozsudek Soudního dvora (devátého senátu) ze dne 11. července 2019 — Evropská komise v. Italská republika („Nesplnění povinnosti členským státem — Směrnice Rady 2011/70/Euratom — Odpovědné a bezpečné nakládání s vyhořelým palivem a radioaktivním odpadem — Vnitrostátní program — Oznamovací povinnost vůči Evropské komisi“)	25
2019/C 305/32	Věc C-502/18: Rozsudek Soudního dvora (devátého senátu) ze dne 11. července 2019 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Městského soudu v Praze — Česká republika) — CS a další v. České aerolinie a.s. („Řízení o předběžné otázce — Doprava — Společná pravidla náhrad a pomoci cestujícím v letecké dopravě v případě odepření nástupu na palubu, zrušení nebo významného zpoždění letů — Nařízení (ES) č. 261/2004 — Článek 5 odst. 1 písm. c) — Článek 7 odst. 1 — Právo na náhradu — Let s mezipřistáním — Let sestávající ze dvou úseků provozovaných různými leteckými dopravci — Významné zpoždění vzniklé v rámci druhého úseku s místem odletu i přiletu mimo Evropskou unii, provozovaného dopravcem se sídlem ve třetí zemi“)	26
2019/C 305/33	Věc C-485/19: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Krajským soudem v Prešově (Slovensko) dne 25. června 2019 — LH v. PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o.	26
2019/C 305/34	Věc C-551/19 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 17. července 2019 ABLV Bank AS proti usnesení Tribunálu (osmého senátu) vydanému dne 6. května 2019 ve věci T-281/17, ABLV Bank v. Evropská centrální banka (ECB)	28
2019/C 305/35	Věc C-552/19 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 17. července 2019 Ernests Bernis, Oļegs Fiļš, OF Holding SIA, Cassandra Holding Company SIA proti usnesení Tribunálu (osmého senátu) vydanému dne 6. května 2019 ve věci T-283/18, Bernis a další v. Evropská centrální banka (ECB)	28
2019/C 305/36	Věc C-573/19: Žaloba podaná dne 26. července 2019 — Evropská komise v. Italská republika	29

Tribunál

2019/C 305/37	Věc T-94/15 RENV: Rozsudek Tribunálu ze dne 12. července 2019 — Binca Seafoods v. Komise („Produkce a označování ekologických produktů — Nařízení (ES) č. 834/2007 — Změny nařízení (ES) č. 889/2008 — Prováděcí nařízení (EU) č. 1358/2014 — Zákaz používání hormonů — Neprodlení přechodného období pro živočichy pocházející z akvakultury stanoveného v čl. 95 odst. 11 nařízení č. 889/2008 — Způsoby rozmnožování — Výjimečné povolení k odchytu juvenilních jedinců ve volné přírodě pro účely odchovu — Rovné zacházení“) 31	31
2019/C 305/38	Věc T-582/15: Rozsudek Tribunálu ze dne 11. července 2019 — Silver Plastics a Johannes Reifenhäuser v. Komise („Hospodářská soutěž — Kartelové dohody — Trh s potravinovými obaly pro maloobchodní prodej — Rozhodnutí konstatující porušení článku 101 SFEU — Důkaz o účasti na kartelové dohodě — Jediné a trvající protiprávní jednání — Zásada „rovnosti zbraní“ — Právo „na konfrontaci“ — Sdělení o spolupráci z roku 2006 — Významná přidaná hodnota — Přičitatelnost protiprávního jednání — Pokyny pro výpočet pokut z roku 2006 — Rovné zacházení — Maximální výše pokuty“) 32	32
2019/C 305/39	Věc T-762/15: Rozsudek Tribunálu ze dne 12. července 2019 — Sony a Sony Electronics v. Komise („Hospodářská soutěž — Kartelové dohody — Trh optických diskových jednotek — Rozhodnutí konstatující porušení článku 101 SFEU a článku 53 Dohody o EHP — Kartelové dohody týkající se zadávacích řízení v oblasti optických diskových jednotek pro notebooky a desktopy — Jednání, které je svým účelem protiprávní — Právo na obhajobu — Povinnost uvést odůvodnění — Zásada řádné správy — Pokuty — Jediné a trvající protiprávní jednání — Pokyny pro výpočet pokut z roku 2006“) 33	33
2019/C 305/40	Věc T-763/15: Rozsudek Tribunálu ze dne 12. července 2019 — Sony Optiarc a Sony Optiarc America v. Komise („Hospodářská soutěž — Kartelové dohody — Trh optických diskových jednotek — Rozhodnutí konstatující porušení článku 101 SFEU a článku 53 Dohody o EHP — Kartelové dohody týkající se zadávacích řízení v oblasti optických diskových jednotek pro notebooky a desktopy — Jednání, které je svým účelem protiprávní — Právo na obhajobu — Povinnost uvést odůvodnění — Zásada řádné správy — Pokuty — Jediné a trvající protiprávní jednání — Pokyny pro výpočet pokut z roku 2006“) 34	34
2019/C 305/41	Věc T-772/15: Rozsudek Tribunálu ze dne 12. července 2019 — Quanta Storage v. Komise („Hospodářská soutěž — Kartelové dohody — Trh optických diskových jednotek — Rozhodnutí konstatující porušení článku 101 SFEU a článku 53 Dohody o EHP — Koluzní dohody týkající se zadávacích řízení v oblasti optických diskových jednotek pro notebooky a desktopy — Právo na obhajobu — Povinnost uvést odůvodnění — Zásada řádné správy — Pokuty — Jediné a trvající protiprávní jednání — Pokyny pro výpočet pokut z roku 2006“) 35	35
2019/C 305/42	Věc T-1/16: Rozsudek Tribunálu ze dne 12. července 2019 — Hitachi-LG Data Storage a Hitachi-LG Data Storage Korea v. Komise („Hospodářská soutěž — Kartelové dohody — Trh optických diskových jednotek — Rozhodnutí konstatující porušení článku 101 SFEU a článku 53 Dohody o EHP — Koluzní dohody týkající se zadávacích řízení organizovaných dvěma výrobci počítačů — Pravomoc soudního přezkumu v plné jurisdikci — Porušení zásady řádné správy — Povinnost uvést odůvodnění — Bod 37 pokynů pro výpočet pokut z roku 2006 — Konkrétní okolnosti — Nesprávné právní posouzení“) 36	36
2019/C 305/43	Věc T-179/16 RENV: Rozsudek Tribunálu ze dne 19. června 2019 — L'Oréal v. EUIPO — Guinot (MASTER SMOKY) („Ochranná známka Evropské unie — Námitkové řízení — Přihláška slovní ochranné známky Evropské unie MASTER SMOKY — Starší národní obrazová ochranná známka MASTERS COLORS PARIS — Relativní důvod pro zamítnutí — Nebezpečí záměny — Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009 (nyní čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení (EU) 2017/1001“) 36	36
2019/C 305/44	Věc T-180/16 RENV: Rozsudek Tribunálu ze dne 19. června 2019 — L'Oréal v. EUIPO — Guinot (MASTER SHAPE) („Ochranná známka Evropské unie — Námitkové řízení — Přihláška slovní ochranné známky Evropské unie MASTER SHAPE — Starší národní obrazová ochranná známka MASTERS COLORS PARIS — Relativní důvod pro zamítnutí zápisu — Nebezpečí záměny — Článek 8 odstavec 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009 [nyní článek 8 odstavec 1 písm. b) nařízení (EU) 2017/1001]“) 37	37

2019/C 305/45	Věc T-181/16 RENV: Rozsudek Tribunálu ze dne 19. června 2019 — L'Oréal v. EUIPO — Guinot (MASTER PRECISE) („Ochranná známka Evropské unie — Námitkové řízení — Přihláška slovní ochranné známky Evropské unie MASTER PRECISE — Starší národní obrazová ochranná známka MASTERS COLORS PARIS — Relativní důvod pro zamítnutí zápisu — Nebezpečí záměny — Článek 8 odstavec 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009 [nyní článek 8 odstavec 1 písm. b) nařízení (EU) 2017/1001]“)	38
2019/C 305/46	Věc T-182/16 RENV: Rozsudek Tribunálu ze dne 19. června 2019 — L'Oréal v. EUIPO — Guinot (MASTER DUO) („Ochranná známka Evropské unie — Námitkové řízení — Přihláška slovní ochranné známky Evropské unie MASTER DUO — Starší národní obrazová ochranná známka MASTERS COLORS PARIS — Relativní důvod pro zamítnutí zápisu — Nebezpečí záměny — Článek 8 odstavec 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009 [nyní článek 8 odstavec 1 písm. b) nařízení (EU) 2017/1001]“)	39
2019/C 305/47	Věc T-183/16 RENV: Rozsudek Tribunálu ze dne 19. června 2019 — L'Oréal v. EUIPO — Guinot (MASTER DRAMA) („Ochranná známka Evropské unie — Námitkové řízení — Přihláška slovní ochranné známky Evropské unie MASTER DRAMA — Starší národní obrazová ochranná známka MASTERS COLORS PARIS — Relativní důvod pro zamítnutí zápisu — Nebezpečí záměny — Článek 8 odstavec 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009 [nyní článek 8 odstavec 1 písm. b) nařízení (EU) 2017/1001]“)	39
2019/C 305/48	Věc T-289/17: Rozsudek Tribunálu ze dne 12. července 2019 — Keolis CIF a další v. Komise („Státní podpory — Režim podpory zavedený Francií v letech 1994 až 2008 — Subvence na investice poskytnuté regionem Île-de-France — Rozhodnutí prohlašující režim podpory za slučitelný s vnitřním trhem — Pojmy „existující podpora“ a „nová podpora“ — Článek 107 SFEU — Článek 108 SFEU — Článek 1 písm. b) body i) a v) nařízení (EU) 2015/1589 — Promlčecí lhůta — Článek 17 nařízení 2015/1589“)	40
2019/C 305/49	Věc T-698/17: Rozsudek Tribunálu ze dne 12. července 2019 — MAN Truck & Bus v. EUIPO — Halla Holdings (MANDO) („Ochranná známka Evropské unie — Námitkové řízení — Přihláška slovní ochranné známky Evropské unie MANDO — Starší mezinárodní obrazové ochranné známky a starší národní obrazová ochranná známka MAN — Starší národní slovní ochranná známka Man — Relativní důvod pro zamítnutí zápisu — Neexistence nebezpečí záměny — Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009 [nyní čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení (EU) 2017/1001]“)	41
2019/C 305/50	Věc T-772/17: Rozsudek Tribunálu ze dne 12. července 2019 — Café del Mar a další v. EUIPO — Guiral Broto (Café del Mar) („Ochranná známka Evropské unie — Řízení o prohlášení neplatnosti — Obrazová ochranná známka Evropské unie Café del Mar — Absolutní důvod pro zamítnutí zápisu — Absence dobré víry — Článek 52 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009 [nyní čl. 59 odst. 1 písm. b) nařízení (EU) 2017/1001]“)	42
2019/C 305/51	Věc T-773/17: Rozsudek Tribunálu ze dne 12. července 2019 — Café del Mar a další v. EUIPO — Guiral Broto (Café del Mar) („Ochranná známka Evropské unie — Řízení o prohlášení neplatnosti — Obrazová ochranná známka Evropské unie Café del Mar — Absolutní důvod pro zamítnutí zápisu — Absence dobré víry — Článek 52 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009 [nyní čl. 59 odst. 1 písm. b) nařízení (EU) 2017/1001]“)	43
2019/C 305/52	Věc T-774/17: Rozsudek Tribunálu ze dne 12. července 2019 — Café del Mar a další v. EUIPO — Guiral Broto (C del M) („Ochranná známka Evropské unie — Řízení o prohlášení neplatnosti — Obrazová ochranná známka Evropské unie C del M — Absolutní důvod pro zamítnutí zápisu — Nedostatek dobré víry — Článek 52 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009 [nyní čl. 59 odst. 1 písm. b) nařízení (EU) 2017/1001]“)	44
2019/C 305/53	Věc T-792/17: Rozsudek Tribunálu ze dne 12. července 2019 — MAN Truck & Bus v. EUIPO — Halla Holdings (MANDO) („Ochranná známka Evropské unie — Námitkové řízení — Přihláška obrazové ochranné známky Evropské unie MANDO — Starší mezinárodní obrazové ochranné známky MAN a starší národní obrazová ochranná známka MAN — Starší národní slovní ochranná známka Man — Relativní důvod pro zamítnutí zápisu — Neexistence nebezpečí záměny — Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009 [nyní článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (EU) 2017/1001]“)	45

2019/C 305/54	Věc T-54/18: Rozsudek Tribunálu ze dne 12. července 2019 — Fashion Energy v. EUIPO — Retail Royalty (1st AMERICAN) („Ochranná známka Evropské unie — Námitkové řízení — Přihláška obrazové ochranné známky Evropské unie 1st AMERICAN — Starší ochranná známka Evropské unie znázorňující orla — Relativní důvod pro zamítnutí zápisu — Nebezpečí záměny — Článek 8 odst. 1, písm. b) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1001 — Zásada kontradiktornosti — Článek 95 odst. 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady 2017/1001 — Vedlejší žaloba“)	46
2019/C 305/55	Věc T-113/18: Rozsudek Tribunálu ze dne 12. července 2019 — Miles-Bramwell Executive Services v. EUIPO (FREE) („Ochranná známka Evropské unie — Přihláška slovní ochranné známky Evropské unie FREE — Absolutní důvod pro zamítnutí zápisu — Nedostatek rozlišovací způsobilosti — Článek 7 odst. 1 písm. b) nařízení (EU) 2017/1001“).....	47
2019/C 305/56	Věc T-114/18: Rozsudek Tribunálu ze dne 12. července 2019 — Miles-Bramwell Executive Services v. EUIPO (FREE) („Ochranná známka Evropské unie — Přihláška slovní ochranné známky Evropské unie FREE — Absolutní důvod pro zamítnutí zápisu — Nedostatek rozlišovací způsobilosti — Článek 7 odst. 1 písm. b) nařízení (EU) 2017/1001“).....	47
2019/C 305/57	Spojené věci T-117/18 až T-121/18: Rozsudek Tribunálu ze dne 26. června 2019 — Agencja Wydawnicza Technopol v. EUIPO (200 PANORAMICZNYCH) („Ochranná známka Evropské unie — Přihláška slovních ochranných známek Evropské unie 200 PANORAMICZNYCH, 300 PANORAMICZNYCH, 400 PANORAMICZNYCH, 500 PANORAMICZNYCH a 1000 PANORAMICZNYCH — Absolutní důvody pro zamítnutí zápisu — Popisný charakter — Článek 7 odst. 1 písm. c) nařízení (EU) 2017/1001 — Neexistence rozlišovací způsobilosti získané užíváním — Článek 7 odst. 3 nařízení 2017/1001 — Neexistence zneužití pravomoci“)	48
2019/C 305/58	Věc T-264/18: Rozsudek Tribunálu ze dne 12. července 2019 — Gruppo Armonie v. EUIPO (mo.da) („Ochranná známka Evropské unie — Přihláška obrazové ochranné známky Evropské unie mo-da — Absolutní důvod pro zamítnutí zápisu — Nedostatek rozlišovací způsobilosti — Článek 7 odst. 1 písm. b) nařízení (EU) 2017/1001 — Absolutní důvod pro zamítnutí zápisu v části Unie — Článek 7 odst. 2 nařízení 2017/1001 — Nedostatek rozlišovací způsobilosti získané užíváním — Článek 7 odst. 3 nařízení 2017/1001“).....	49
2019/C 305/59	Věc T-268/18: Rozsudek Tribunálu ze dne 27. června 2019 — Sandrone v. EUIPO — J. García Carrión (Luciano Sandrone) („Ochranná známka Evropské unie — Námitkové řízení — Přihláška slovní ochranné známky Evropské unie Luciano Sandrone — Starší slovní ochranná známka Evropské unie DON LUCIANO — Skutečné užívání starší ochranné známky — Článek 47 odst. 2 a 3 nařízení (EU) 2017/1001 — Relativní důvod pro zamítnutí — Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení 2017/1001 — Přihláška slovní ochranné známky složené z rodného jména a příjmení — Starší ochranná známka složená z titulu a příjmení — Neutralita pojmového srovnání — Neexistence nebezpečí záměny“)	50
2019/C 305/60	Věc T-385/18: Rozsudek Tribunálu ze dne 27. června 2019 — Aldi v. EUIPO — Crone (CRONE) („Ochranná známka Evropské unie — Námitkové řízení — Přihláška obrazové ochranné známky Evropské unie CRONE — Starší obrazová ochranná známka Evropské unie crane a starší slovní ochranná známka Evropské unie CRANE — Relativní důvod pro zamítnutí — Nebezpečí záměny — Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 2017/1001.“).....	50
2019/C 305/61	Věc T-389/18: Rozsudek Tribunálu ze dne 20. června 2019 — Nonnemacher v. EUIPO — Ingram (WKU) („Ochranná známka Evropské unie — Řízení o prohlášení neplatnosti — Slovní ochranná známka Evropské unie WKU — Starší slovní ochranné známky Evropské unie WKA — Relativní důvod pro zamítnutí zápisu — Nebezpečí záměny — Článek 8 odst. 1 písm. b) a čl. 60 odst. 1 písm. a) nařízení (EU) 2017/1001 — Neexistence zániku práva v důsledku strpění — Článek 61 odst. 1 nařízení 2017/1001“)	51
2019/C 305/62	Věc T-390/18: Rozsudek Tribunálu ze dne 20. června 2019 — Nonnemacher v. EUIPO — Ingram (WKU WORLD KICKBOXING AND KARATE UNION) („Ochranná známka Evropské unie — Řízení o prohlášení neplatnosti — Obrazová ochranná známka Evropské unie WKU WORLD KICKBOXING AND KARATE UNION — Starší slovní ochranné známky Evropské unie WKA — Relativní důvod pro zamítnutí zápisu — Nebezpečí záměny — Článek 8 odst. 1 písm. b) a čl. 60 odst. 1 písm. a) nařízení (EU) 2017/1001 — Neexistence zániku práva v důsledku strpění — Článek 61 odst. 1 nařízení 2017/1001“).....	52

2019/C 305/63	Věc T-412/18: Rozsudek Tribunálu ze dne 12. července 2019 — mobile.de v. EUIPO — Družstvo s omezenou odpovědností „Rezon“ (mobile.ro) („Ochranná známka Evropské unie — Řízení o prohlášení neplatnosti — Obrazová ochranná známka EU mobile.ro — Starší národní obrazová ochranná známka mobile — Skutečné užívání starší ochranné známky — Článek 18 nařízení (EU) 2017/1001 — Relativní důvod pro zamítnutí — Nebezpečí záměny — Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení č. 2017/1001“).	53
2019/C 305/64	Věc T-467/18: Rozsudek Tribunálu ze dne 12. července 2019 — Audimas v. EUIPO — Audi (AUDIMAS) („Ochranná známka Evropské unie — Námitkové řízení — Mezinárodní zápis s vyznačením Evropské unie — Obrazová ochranná známka AUDIMAS — Starší slovní ochranná známka Evropské unie AUDI — Relativní důvod pro zamítnutí — Nebezpečí záměny — Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (EU) č. 2017/1001“)	53
2019/C 305/65	Věc T-651/18: Rozsudek Tribunálu ze dne 26. června 2019 — Balani Balani a další v. EUIPO — Play Hawkers (PLAY HAWKERS) („Ochranná známka Evropské unie — Námitkové řízení — Přihláška obrazové ochranné známky Evropské unie HAWKERS — Starší obrazová ochranná známka Evropské unie HAWKERS — Relativní důvod pro zamítnutí zápisu — Článek 8 odst. 5 nařízení (EU) 2017/1001“)	54
2019/C 305/66	Věc T-362/19: Žaloba podaná dne 15. června 2019 — UI v. Komise	55
2019/C 305/67	Věc T-472/19: Žaloba podaná dne 9. července 2019 — BASF v. Komise	56
2019/C 305/68	Věc T-478/19: Žaloba podaná dne 5. července 2019 — NRW. Bank v. SRB	57
2019/C 305/69	Věc T-479/19: Žaloba podaná dne 8. července 2019 — Hypo Vorarlberg Bank v. SRB	58
2019/C 305/70	Věc T-481/19: Žaloba podaná dne 8. července 2019 — Portigon v. SRB	59
2019/C 305/71	Věc T-496/19: Žaloba podaná dne 8. července 2019 — CV a další v. Komise	61
2019/C 305/72	Věc T-497/19: Žaloba podaná dne 8. července 2019 — CZ a další v. ESČ.	62
2019/C 305/73	Věc T-505/19: Žaloba podaná dne 12. července 2019 — DE v. Parlament	63
2019/C 305/74	Věc T-515/19: Žaloba podaná dne 19. července 2019 — Lego v. EUIPO — Delta Sport Handelskontor (Díly z dětské stavebnice)	64
2019/C 305/75	Věc T-518/19: Žaloba podaná dne 22. července 2019 — Sipcam Oxon v. Komise	65
2019/C 305/76	Věc T-519/19: Žaloba podaná dne 22. července 2019 — Forte v. Parlament	66
2019/C 305/77	Věc T-521/19: Žaloba podaná dne 19. července 2019 — Haswani v. Rada	67
2019/C 305/78	Věc T-522/19: Žaloba podaná dne 23. července 2019 — Aldi v. EUIPO (BBQ BARBECUE SEASON)	68

2019/C 305/79	Věc T-523/19: Žaloba podaná dne 23. července 2019 — Sky v. EUIPO — Safran Electronics & Defense (SKYNAUTE by SAGEM)	69
2019/C 305/80	Věc T-526/19: Žaloba podaná dne 25. července 2019 — Nord Stream 2 v. Parlament a Rada	70
2019/C 305/81	Věc T-528/19: Žaloba podaná dne 24. července 2019 — Arranz de Miguel a další v. ECB a SRB	71

IV

(Informace)

INFORMACE ORGÁNŮ, INSTITUCÍ A JINÝCH SUBJEKTŮ EVROPSKÉ UNIE

SOUDNÍ DVŮR EVROPSKÉ UNIE

Poslední publikace Soudního dvora Evropské unie v Úředním věstníku Evropské unie

(2019/C 305/01)

Poslední publikace

Úř. věst. C 295, 2.9.2019

Dřívější publikace

Úř. věst. C 288, 26.8.2019

Úř. věst. C 280, 19.8.2019

Úř. věst. C 270, 12.8.2019

Úř. věst. C 263, 5.8.2019

Úř. věst. C 255, 29.7.2019

Úř. věst. C 246, 22.7.2019

Tyto texty jsou k dispozici na adrese:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Oznámení)

SOUDNÍ ŘÍZENÍ

SOUDNÍ DVŮR

**Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 4. července 2019 — Evropská komise v.
Spolková republika Německo**

(Věc C-377/17) ⁽¹⁾

**(„Nesplnění povinnosti státem — Služby na vnitřním trhu — Směrnice 2006/123/ES — Článek 15 — Článek 49
SFEU — Svoboda usazování — Odměny architektů a inženýrů za plánovací služby — Minimální a maximální
sazby“)**

(2019/C 305/02)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: W. Mölls, L. Malferrari a H. Tserepa-Lacombe, zmocněnci)

Žalovaná: Spolková republika Německo (zástupci: T. Henze a D. Klebs, zmocněnci)

Vedlejší účastník podporující žalovanou: Maďarsko (zástupci: M.Z. Fehér, G. Koós a M. M. Tátrai, zmocněnci)

Výrok

- 1) Tím, že Spolková republika Německo zachovala závazné sazby za plánovací služby architektů a inženýrů, nesplnila své povinnosti podle čl. 15 odst. 1, odst. 2 písm. g) a odst. 3 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/123/ES ze dne 12. prosince 2006 o službách na vnitřním trhu.
- 2) Spolková republika Německo ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Evropskou komisí.
- 3) Maďarsko ponese vlastní náklady řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 269, 14.8.2017.

Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 4. července 2019 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Hof van beroep te Antwerpen- Belgie) — trestní řízení proti Freddyemu Lucienovi Magdaleně Kirschsteinovi, Thierryemu Fransovi Adelině Kirschsteinovi

(Věc C-393/17) ⁽¹⁾

(„Řízení o předběžné otázce — Směrnice 2005/29/ES — Nekalé obchodní praktiky — Oblast působnosti — Pojem „obchodní praktiky“ — Směrnice 2006/123/ES — Služby na vnitřním trhu — Trestní právo — Povolovací režimy — Vysokoškolské vzdělávání — Diplom přiznávající titul „magistr“ — Zákaz udělovat určité tituly bez oprávnění“)

(2019/C 305/03)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Hof van beroep te Antwerpen

Účastníci původního trestního řízení

Freddy Lucien Magdalena Kirschstein, Thierry Frans Adeline Kirschstein

za přítomnosti: Vlaamse Gemeenschap

Výrok

- 1) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/29/ES ze dne 11. května 2005 o nekalých obchodních praktikách vůči spotřebitelům na vnitřním trhu a o změně směrnice Rady 84/450/EHS, směrnic Evropského parlamentu a Rady 97/7/ES, 98/27/ES a 2002/65/ES a nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2006/2004 (směrnice o nekalých obchodních praktikách) musí být vykládána v tom smyslu, že se nevztahuje na takovou vnitrostátní právní úpravu, o jakou se jedná v původním řízení, která stanoví trestní sankci pro osoby, jež udělují titul „magistr“, aniž k tomu byly předem oprávněny příslušným orgánem.
- 2) Článek 1 odst. 5 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/123/ES ze dne 12. prosince 2006 o službách na vnitřním trhu, ve spojení s jejími články 9 a 10, musí být vykládán v tom smyslu, že nebrání takové vnitrostátní právní úpravě, o jakou se jedná v původním řízení, která stanoví trestní sankci pro osoby, jež udělují titul „magistr“, aniž k tomu byly předem oprávněny příslušným orgánem, za předpokladu, že podmínky, které platí pro získání oprávnění udělovat tento titul, jsou slučitelné s čl. 10 odst. 2 této směrnice, což musí ověřit předkládající soud.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 300, 11.9.2017.

**Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 8. července 2019 — Evropská komise v.
Belgické království**

(Věc C-543/17) ⁽¹⁾

**(„Nesplnění povinnosti státem — Článek 258 SFEU — Opatření ke snížení nákladů na budování
vyso rychlostních sítí elektronických komunikací — Směrnice 2014/61/EU — Neprovedení nebo
nesdělání prováděcích opatření — Článek 260 odst. 3 SFEU — Návrh na uložení povinnosti platit denní penále —
Výpočet výše penále“)**

(2019/C 305/04)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: J. Hottiaux, C. Cattabriga, L. Nicolae, G. von Rintelen a R. Troosters, zmocněnci)

Žalované: Belgické království (zástupci: původně P. Cottin, C. Pochet, J. Van Holm a L. Cornelis, poté P. Cottin a C. Pochet, zmocněnci, ve spolupráci s P. Vernetem, S. Deprém a M. Lambert de Rouvroit, avocats, A. Van Acker a N. Lollem, odborníky)

Vedlejší účastníci podporující žalované: Spolková republika Německo (zástupci: původně T. Henze a S. Eisenberg, poté S. Eisenberg, zmocněnec), Estonská republika (zástupkyně: N. Grünberg, zmocněnkyně), Irsko (zástupci: M. Browne, G. Hodge a A. Joyce, zmocněnci, ve spolupráci s G. Gilmore, BL, a P. McGarrym, SC), Španělské království (zástupci: původně A. Gavela Llopis a A. Rubio González, poté A. Rubio González, zmocněnci), Francouzská republika (zástupci: E. de Moustier, C. David, A.-L. Desjonquères, I. Cohen, B. Fodda a D. Colas, zmocněnci), Italská republika (zástupci: G. Palmieri, zmocněnkyně, ve spolupráci s S. Fiorentinem, avvocato dello Stato), Litevská republika (zástupci: původně G. Taluntytė, L. Bendoraitytė a D. Kriaučiūnas, poté L. Bendoraitytė, zmocněnci), Maďarsko (zástupci: M. Z. Fehér, G. Koós a Z. Wagner, zmocněnci), Rakouská republika (zástupci: G. Hesse, G. Eberhard a C. Drexel, zmocněnci), Rumunsko (zástupci: C.-R. Canțăr, R. I. Hațieganu a L. Lițu, zmocněnci)

Výrok

- 1) Belgické království tím, že ke dni uplynutí lhůty stanovené v odůvodněném stanovisku ze dne 30. září 2016, jak ji Evropská komise následně prodloužila, nepřijalo právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2014/61/EU ze dne 15. května 2014 o opatřeních ke snížení nákladů na budování vysokorychlostních sítí elektronických komunikací, a že a fortiori taková prováděcí opatření nesdělilo Komisi, nesplnilo povinnosti, které pro něj vyplývají z článku 13 této směrnice.
- 2) Belgické království tím, že ke dni posuzování skutkového stavu Soudním dvorem stále nepřijalo opatření nezbytná k provedení článku 2 bodů 7 až 9 a 11, čl. 4 odst. 5 a článku 8 směrnice 2014/61 do svého vnitrostátního práva, pokud jde o region Brusel-hlavní město, a a fortiori taková prováděcí opatření nesdělilo Evropské komisi, zčásti pokračovalo v neplnění svých povinností.
- 3) Bude-li neplnění povinností konstatované v bodě 2 přetrvávat ještě ke dni vyhlášení tohoto rozsudku, Belgickému království se ukládá, aby Evropské komisi od tohoto dne do dne ukončení uvedeného neplnění povinností hradilo penále ve výši 5 000 eur za den.
- 4) Belgickému království se ukládá náhrada nákladů řízení.
- 5) Spolková republika Německo, Estonská republika, Irsko, Španělské království, Francouzská republika, Italská republika, Litevská republika, Maďarsko, Rakouská republika a Rumunsko ponесou vlastní náklady řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 374, 6.11.2017.

Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 4. července 2019 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Vilniaus apygardos administracinis teismas — Litva) — Baltic Media Alliance Ltd. v. Lietuvos radijo ir televizijos komisija

(Věc C-622/17) ⁽¹⁾

(„Řízení o předběžné otázce — Volný pohyb služeb — Směrnice 2010/13/EU — Audiovizuální mediální služby — Televizní vysílání — Článek 3 odst. 1 a 2 — Svoboda přijímání a dalšího vysílání — Podněcování k nenávisti na základě státní příslušnosti — Opatření přijatá přijímajícím členským státem — Dočasná povinnost poskytovatelů mediálních služeb a jiných osob poskytujících službu vysílání televizních kanálů či pořadů po internetu šířit či dále přenášet televizní kanál na území tohoto členského státu pouze v rámci balíčku televizních programů za příplatek“)

(2019/C 305/05)

Jednací jazyk: litevština

Předkládající soud

Vilniaus apygardos administracinis teismas

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: Baltic Media Alliance Ltd.

Žalovaná: Lietuvos radijo ir televizijos komisija

Výrok

Článek 3 odst. 1 a 2 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/13/EU ze dne 10. března 2010 o koordinaci některých právních a správních předpisů členských států upravujících poskytování audiovizuálních mediálních služeb („směrnice o audiovizuálních mediálních službách“) musí být vykládán v tom smyslu, že se nevztahuje na opatření veřejného pořádku přijaté členským státem, kterým je poskytovatelům mediálních služeb, jejichž vysílání je směřováno na území tohoto členského státu, a jiným osobám, které poskytují spotřebitelům v uvedeném členském státě služby spočívající v šíření televizních kanálů či pořadů přes internet, povoleno šířit či dále přenášet na území tohoto členského státu po dobu dvanácti měsíců televizní kanál z jiného členského státu pouze v rámci balíčku televizních programů za příplatek, jestliže toto opatření nebrání dalšímu přenosu jako takovému televizních pořadů tohoto televizního kanálu na území prvně uvedeného členského státu.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 52, 12.2.2018.

Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 4. července 2019 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Gerechtshof Den Haag- Nizozemsko) — trestní řízení proti Tronex BV

(Věc C-624/17) ⁽¹⁾

(„Řízení o předběžné otázce — Životní prostředí — Odpady — Přeprava — Nařízení (ES) č. 1013/2006 — Článek 2 bod 1 — Směrnice 2008/98/ES — Článek 3 bod 1 — Pojmy „přeprava odpadů“ a „odpady“ — Zásilka zboží, které bylo původně určeno pro maloobchodní prodej a které spotřebitelé vrátili nebo se stalo nadbytečným v sortimentu prodávajícího“)

(2019/C 305/06)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Gerechtshof Den Haag

Účastník původního trestního řízení

Tronex BV

Výrok

Přeprava zásilky takových elektrických nebo elektronických přístrojů, jaké jsou dotčeny v původním řízení, které byly původně určeny pro maloobchodní prodej, ale byly vráceny spotřebitelem nebo z různých důvodů zaslány obchodníkem zpět jeho dodavateli, do třetí země musí být považována za „převážení odpadů“ ve smyslu čl. 1 odst. 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1013/2006 ze dne 14. června 2006 o přepravě odpadů ve spojení s jeho čl. 2 bodem 1 a čl. 3 bodem 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/98/ES ze dne 19. listopadu 2008 o odpadech a o zrušení některých směrnic, pokud tato zásilka obsahuje přístroje, u nichž nebylo předem zjišťováno, zda fungují správně, nebo které nejsou správně chráněny proti škodám spojeným s přepravou. Naproti tomu takové zboží, které se stalo nadbytečným v sortimentu prodávajícího a nachází se v nepoškozeném původním obalu, nemusí být při neexistenci indicií o opaku považováno za odpad.

(¹) Úř. věst. C 32, 29.1.2018.

Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 3. července 2019 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Hoge Raad der Nederlanden — Nizozemsko) — trestní řízení proti Eurobolt BV

(Věc C-644/17) (¹)

(„Řízení o předběžné otázce — Článek 267 SFEU — Právo na účinné prostředky nápravy — Rozsah vnitrostátního soudního přezkumu aktu Evropské unie — Nařízení (ES) č. 1225/2009 — Článek 15 odst. 2 — Sdělení členským státním, nejpozději deset pracovních dní před zasedáním poradního výboru, veškerých potřebných informací — Pojem „potřebné informace“ — Podstatná formální náležitost — Prováděcí nařízení (EU) č. 723/2011 — Rozšíření antidumpingového cla uloženého na dovoz některých spojovacích prostředků ze železa nebo oceli pocházejících z Číny na dovoz zasílaný z Malajsie — Platnost“)

(2019/C 305/07)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Hoge Raad der Nederlanden

Účastník původního trestního řízení

Eurobolt BV

za přítomnosti: Staatssecretaris van Financiën

Výrok

- 1) Článek 267 SFEU je třeba vykládat v tom smyslu, že ke zpochybnění platnosti aktu sekundárního unijního práva může jednotlivec u vnitrostátního soudu uplatnit žalobní důvody, které lze předložit v rámci žaloby na neplatnost podané na základě článku 263 SFEU, včetně důvodů vycházejících z nedodržení podmínek pro přijetí takového aktu.

- 2) Článek 267 SFEU, ve spojení s čl. 4 odst. 3 SEU, musí být vykládán v tom smyslu, že vnitrostátní soud je oprávněn předtím, než se obrátí na Soudní dvůr, požadovat od orgánů Evropské unie, které se podílely na přípravě aktu sekundárního práva Unie, jehož platnost je v řízení před tímto soudem napadena, aby mu poskytly přesné informace a poznatky, které považuje za nezbytné k tomu, aby byly rozptýleny jakékoli pochybnosti vnitrostátního soudu, pokud jde o platnost dotyčného unijního aktu, a aby se nemusel obrátit na Soudní dvůr s žádostí o rozhodnutí o předběžné otázce týkající se posouzení platnosti tohoto aktu.
- 3) Prováděcí nařízení Rady (EU) č. 723/2011 ze dne 18. července 2011, kterým se rozšiřuje konečné antidumpingové clo uložené nařízením Rady (ES) č. 91/2009 na dovoz některých spojovacích prostředků ze železa nebo oceli pocházejících z Čínské lidové republiky na dovoz některých spojovacích prostředků ze železa nebo oceli zasílaných z Malajsie bez ohledu na to, zda je u nich deklarován původ z Malajsie, je neplatné, jelikož bylo přijato v rozporu s čl. 15 odst. 2 nařízení Rady (ES) č. 1225/2009 ze dne 30. listopadu 2009 o ochraně před dumpingovým dovozem ze zemí, které nejsou členy Evropského společenství.

(¹) Úř. věst. C 52, 12.2.2018.

Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 10. července 2019 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Bundesgerichtshof — Německo) — Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände — Verbraucherzentrale Bundesverband e.V. v. Amazon EU Sàrl

(Věc C-649/17) (¹)

(„Řízení o předběžné otázce — Ochrana spotřebitelů — Směrnice 2011/83/EU — Článek 6 odst. 1 písm. c) — Požadavky na informace v případě smluv uzavřených na dálku a smluv uzavřených mimo obchodní prostory — Povinnost obchodníka uvést své telefonní číslo a číslo faxu, „pokud existují“ — Rozsah“)

(2019/C 305/08)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Bundesgerichtshof

Účastníci původního řízení

Žalobce: Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände — Verbraucherzentrale Bundesverband e.V.

Žalovaná: Amazon EU Sàrl

Výrok

Článek 6 odst. 1 písm. c) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/83/EU ze dne 25. října 2011 o právech spotřebitelů, kterou se mění směrnice Rady 93/13/EHS a směrnice Evropského parlamentu a Rady 1999/44/ES a zrušuje směrnice Rady 85/577/EHS a směrnice Evropského parlamentu a Rady 97/7/ES, musí být vykládán v tom smyslu, že brání takové vnitrostátní právní úpravě, o jakou se jedná v původním řízení, která obchodníkovi ukládá, aby před tím, než se spotřebitelem uzavře smlouvu na dálku nebo mimo obchodní prostory ve smyslu čl. 2 bodů 7 a 8 této směrnice, za všech okolností poskytl své telefonní číslo. Uvedené ustanovení neukládá obchodníkovi povinnost, aby zřídil telefonní nebo faxovou linku, nebo si založil novou e-mailovou adresu, které umožní spotřebitelům kontaktovat jej, a vyžaduje, aby sdělil telefonní či faxové číslo nebo svou e-mailovou adresu pouze v případech, kdy tento obchodník již těmito prostředky komunikace se spotřebiteli disponuje.

Článek 6 odst. 1 písm. c) směrnice 2011/83 musí být vykládán v tom smyslu, že když toto ustanovení vyžaduje, aby obchodník dal spotřebiteli k dispozici komunikační prostředek způsobilý splňovat kritéria přímé a efektivní komunikace, nebrání tomu, aby uvedený obchodník poskytl jiné komunikační prostředky, než které jsou vyjmenovány v tomto ustanovení ke splnění těchto kritérií.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 112, 26.3.2018.

Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 3. července 2019 — Viridis Pharmaceutical Ltd. v. Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO), Hecht-Pharma GmbH

(Věc C-668/17 P) ⁽¹⁾

(„Kasační opravný prostředek — Ochranná známka Evropské unie — Řízení o zrušení — Slovní ochranná známka Boswelan — Řádné užívání — Nedostatek — Užívání ochranné známky v rámci klinického hodnocení před podáním žádosti o registraci léčivého přípravku — Řádný důvod pro neužívání — Pojem“)

(2019/C 305/09)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Viridis Pharmaceutical Ltd. (zástupci: C. Spintig, S. Pietzcker a M. Prasse, Rechtsanwälte)

Další účastníci řízení: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO) (zástupce: S. Hanne, zmocněnec), Hecht-Pharma GmbH (zástupci: S. Hanne a J. Sachs, Rechtsanwälte)

Výrok

- 1) Kasační opravný prostředek se zamítá.
- 2) Společnost Viridis Pharmaceutical Ltd ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Úřadem Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO) a společností Hecht-Pharma GmbH.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 83, 5.3.2018.

Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 11. července 2019 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Consiglio di Stato — Itálie) — Telecom Italia SpA v. Ministero dello Sviluppo Economico, Infrastrutture e telecomunicazioni per l'Italia SpA (Infratel Italia SpA)

(Věc C-697/17) ⁽¹⁾

(„Řízení o předběžné otázce — Zadávání veřejných zakázek na dodávky a stavební práce — Směrnice 2014/24/EU — Článek 28 odst. 2 — Užší řízení — Hospodářské subjekty připuštěné k podání nabídky — Nezbytnost zachovat právní a materiální totožnost předběžně vybraného zájemce se zájemcem podávajícím nabídku — Zásada rovného zacházení s uchazeči“)

(2019/C 305/10)

Jednací jazyk: itaština

Předkládající soud

Consiglio di Stato

Účastníci původního řízení

Odvolatelka: Telecom Italia SpA

Žalovaní: Ministero dello Sviluppo Economico, Infrastrutture e telecomunicazioni per l'Italia SpA (Infratel Italia SpA)

za účasti: OpEn Fiber SpA

Výrok

Článek 28 odst. 2 věta první směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/24/EU ze dne 26. února 2014 o zadávání veřejných zakázek a o zrušení směrnice 2004/18/ES musí být vykládán v tom smyslu, že s ohledem na požadavek na právní a materiální totožnost předběžně vybraných hospodářských subjektů se subjekty, které předkládají nabídky, nebrání v rámci užšího řízení o zadání veřejné zakázky možnosti předběžně vybraného zájemce, který se dohodou o fúzi uzavřenou v době mezi fází předběžného výběru a fází podávání nabídek a provedenou po skončení fáze podávání nabídek zaváže ke sloučení s jiným předběžně vybraným zájemcem, podat nabídku.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 112, 26.3.2018.

Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 11. července 2019 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Østre Landsret — Dánsko) — řízení zahájené A

(Věc C-716/17) ⁽¹⁾

(„Řízení o předběžné otázce — Volný pohyb pracovníků — Omezení — Zahájení řízení o oddlužení — Podmínka bydliště — Přípustnost — Článek 45 SFEU — Přímý účinek“)

(2019/C 305/11)

Jednací jazyk: dáňština

Předkládající soud

Østre Landsret

Účastník původního řízení

A

Výrok

- 1) Článek 45 SFEU musí být vykládán v tom smyslu, že takovému brání pravidlu soudní příslušnosti stanovenému právní úpravou členského státu, jako je pravidlo dotčené ve věci v původním řízení, které váže povolení oddlužení na splnění podmínky, že dlužník má bydliště nebo pobývá v tomto členském státě.
- 2) Článek 45 SFEU musí být vykládán v tom smyslu, že ukládá vnitrostátnímu soudu, aby upustil od použití podmínky pobytu stanovené takovým vnitrostátním pravidlem soudní příslušnosti, jako je pravidlo dotčené ve věci v původním řízení, bez ohledu na to, zda řízení o oddlužení, které je rovněž upraveno v této právní úpravě, případně povede k ovlivnění pohledávek, jež mají jednotlivci na základě uvedené právní úpravy.

(¹) Úř. věst. C 83, 5.3.2018.

Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 10. července 2019 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Bezirksgericht Villach — Rakousko) — Norbert Reitbauer a další v. Enrico Casamassima

(Věc C-722/17) (¹)

(„Řízení o předběžné otázce — Prostor svobody, bezpečnosti a práva — Nařízení (EU) č. 1215/2012 — Příslušnost a uznávání a výkon soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech — Výlučná příslušnost — Článek 24 body 1 a 5 — Spory, jejichž předmětem jsou věcná práva k nemovitostem a spory, jejichž předmětem je výkon rozhodnutí — Soudní dražba, jejímž předmětem je nemovitost — Odpůrčí žaloba proti rozdělení výtěžku této dražby“)

(2019/C 305/12)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Bezirksgericht Villach

Účastníci původního řízení

Žalobci: Norbert Reitbauer, Dolinschek GmbH, B.T.S. Trendfloor Raumausstattungs-GmbH, Elektrounternehmen K. Maschke GmbH, Klaus Egger, Architekt DI Klaus Egger Ziviltechniker GmbH

Žalovaný:: Enrico Casamassima

Výrok

Článek 24 bod 1 a 5 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1215/2012 ze dne 12. prosince 2012 o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech musí být vykládán v tom smyslu, že odpůří žaloba věřitele proti rozdělení výtěžku soudní dražby nemovitosti znějící na jedné straně na určení zániku pohledávky započtením s konkurenční pohledávkou, a na druhé straně na určení relativní neúčinnosti zástavního práva zajišťujícího vymožení této poslední uvedené pohledávky, nespadá do výlučné příslušnosti soudů členského státu, v němž se nemovitost nachází nebo soudů místa nuceného výkonu rozhodnutí.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 268, 30.7.2018.

Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 10. července 2019 — VG právní nástupkyně MS v. Evropská komise

(Věc C-19/18 P) ⁽¹⁾

(„Kasační opravný prostředek — Žaloba na náhradu škody proti Evropské komisi — Rozhodnutí Komise ukončit spolupráci v rámci sítě Team Europe — Náhrada škody — Námitka nepříslušnosti vznesená Komisí — Smluvní, nebo delikt ní povaha sporu“)

(2019/C 305/13)

Jednací jazyk: francouzština

Účastnice řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: VG právní nástupkyně MS (zástupkyně: L. Levi, avocate)

Další účastnice řízení: Evropská komise (zástupci: I. Martínez del Peral, C. Ehrbar a B. Mongin, zmocněnci)

Výrok

- 1) Kasační opravný prostředek se zamítá.
- 2) VG se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 83, 5.3.2018.

Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 10. července 2019 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Hessisches Finanzgericht — Německo) — Federal Express Corporation Deutsche Niederlassung v. Hauptzollamt Frankfurt am Main

(Věc C-26/18) ⁽¹⁾

(„Řízení o předběžné otázce — Celní unie — Nařízení (EHS) č. 2913/92 — Články 202 a 203 — Dovozní clo — Vznik celního dluhu z důvodu porušení celních předpisů — Daně — Daň z přidané hodnoty (DPH) — Směrnice 2006/112/ES — Článek 2 odst. 1 písm. d) a článek 30 — DPH při dovozu — Uskutečnění zdanitelného plnění — Pojem „dovoz“ zboží — Požadavek vstupu zboží do hospodářského oběhu Evropské unie — Přeprava tohoto zboží do jiného členského státu, než ve kterém vznikl celní dluh“)

(2019/C 305/14)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Hessisches Finanzgericht

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Federal Express Corporation Deutsche Niederlassung

Žalovaný: Hauptzollamt Frankfurt am Main

Výrok

Článek 2 odst. 1 písm. d) a článek 30 směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty musí být vykládány v tom smyslu, že při dopravení zboží na území Evropské unie nepostačuje, že v souvislosti s tímto zbožím byly porušeny celní předpisy v daném členském státě, což vedlo v tomto členském státě ke vzniku celního dluhu při dovozu, aby bylo možné mít za to, že uvedené zboží v tomto členském státě vstoupilo do hospodářského oběhu Unie, je-li prokázáno, že totéž zboží bylo přepraveno do jiného členského státu jakožto do jeho konečného místa určení, kde bylo spotřebováno, přičemž povinnost k DPH při dovozu u tohoto zboží tedy vznikla až v posledně uvedeném členském státě.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 152, 30.4.2018.

Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 10. července 2019 — Evropská komise v. NEX International Limited, dříve Icap plc, Icap Management Services Ltd, Icap New Zealand Ltd

(Věc C-39/18 P) ⁽¹⁾

(„Kasační opravný prostředek — Hospodářská soutěž — Kartelové dohody — Odvětví úrokových derivátů denominovaných v japonských jenech — Rozhodnutí konstatující porušení článku 101 SFEU a článku 53 Dohody o EHP — Odpovědnost podniku za jeho úlohu v usnadnění kartelové dohody — Výpočet pokuty — Povinnost uvést odůvodnění“)

(2019/C 305/15)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Evropská komise (zástupci: B. Mongin, M. Farley, T. Christoforou a V. Bottka, zmocněnci)

Další účastníci řízení: NEX International Limited, dříve Icap plc, Icap Management Services Ltd, Icap New Zealand Ltd (zástupci: C. Riis-Madsen, advokát a S. Frank, advokát)

Výrok

- 1) Kasační opravný prostředek se zamítá.
- 2) Evropské komisi se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 142, 23.4.2018.

Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 10. července 2019 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Østre Landsret — Dánsko) — A v. Udlændinge- og Integrationsministeriet

(Věc C-89/18) (¹)

(„Řízení o předběžné otázce — Dohoda o přidružení EHS-Turecko — Rozhodnutí č. 1/80 — Článek 13 — Doložka „standstill“ — Sloučení rodiny manželů — Nové omezení — Naléhavý důvod obecného zájmu — Úspěšná integrace — Účinné řízení migračních toků — Proporcionalita“)

(2019/C 305/16)

Jednací jazyk: dáština

Předkládající soud

Østre Landsret

Účastníci původního řízení

Žalobce: A

Žalovaný: Udlændinge- og Integrationsministeriet

Výrok

Článek 13 rozhodnutí č. 1/80 ze dne 19. září 1980 přijatého Radou přidružení, která byla zřízena Dohodou zakládající přidružení mezi Evropským hospodářským společenstvím a Tureckem, podepsanou v Ankaře dne 12. září 1963 Tureckou republikou na straně jedné a členskými státy EHS a Společenstvím na straně druhé, uzavřenou, schválenou a potvrzenou rozhodnutím Rady 64/732/EHS ze dne 23. prosince 1963, musí být vykládán v tom smyslu, že vnitrostátní opatření, které umožňuje sloučení rodiny tureckého pracovníka/pracovnice oprávněně pobývajících v dotčeném členském státě s jeho manželem/manželkou za podmínky, že jejich vazby na tento členský stát jsou silnější než vazby na třetí stát, představuje „nové omezení“ ve smyslu tohoto ustanovení. Takové omezení není odůvodněné.

(¹) Úř. věst. C 142, 23.4.2018.

Rozsudek Soudního dvora (sedmého senátu) ze dne 11. července 2019 — Evropská komise v. Řecká republika(Věc C-91/18) ⁽¹⁾

(„Nesplnění povinnosti státem — Spotřební daně z alkoholu a alkoholických nápojů — Článek 110 SFEU — Směrnice 92/83/EHS — Směrnice 92/84/EHS — Nařízení (ES) č. 110/2008 — Uplatňování nižší sazby spotřební daně na výrobu tuzemských výrobků nazývaných tsipouro a tsikoudia“)

(2019/C 305/17)

Jednací jazyk: řečtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: A. Kyratsou a F. Tomat, zmocněnci)

Žalovaná: Řecká republika (zástupkyně: M. Tassopoulou a D. Tsagkaraki, zmocněnkyně)

Výrok

1) Řecká republika nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají:

— z článků 19 a 21 směrnice Rady 92/83/EHS ze dne 19. října 1992 o harmonizaci struktury spotřebních daní z alkoholu a alkoholických nápojů, ve spojení s čl. 23 odst. 2 této směrnice, tím, že přijala a ponechala v platnosti právní předpisy, které zavedly pro tsipouro a tsikoudii vyráběné tzv. „stálými lihovary“ sazbu spotřební daně, jež je o 50 % nižší ve srovnání se základní vnitrostátní sazbou spotřební daně, a

— z článků 19 a 21 směrnice 92/83 ve spojení s jejím čl. 22 odst. 1 a s čl. 3 odst. 1 směrnice Rady 92/84/EHS ze dne 19. října 1992 o sbližování sazeb spotřební daně z alkoholu a alkoholických nápojů, tím, že přijala a ponechala v platnosti právní předpisy, které zavedly za jimi stanovených podmínek pro tsipouro a tsikoudii vyráběné malými tzv. „příležitostnými“ lihovary podstatně sníženou sazbu spotřební daně.

2) Řecké republice se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 142, 23.4.2018.

**Rozsudek Soudního dvora (desátého senátu) ze dne 4. července 2019 — FTI Touristik GmbH v.
Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO), Harald Prantner, Daniel Giersch**

(Věc C-99/18 P) ⁽¹⁾

(„Kasační opravný prostředek — Ochranná známka Evropské unie — Nařízení (ES) č. 207/2009 — Námitkové řízení — Článek 8 odst. 1 písm. b) — Přihláška obrazové ochranné známky obsahující slovní prvek „Fl“ — Námitky majitele obrazové ochranné známky obsahující slovní prvek „fly.de“ — Zamítnutí — Podobnost označení — Název uvedený běžným písmem ve Věstníku ochranných známek Evropské unie — Nebezpečí záměny“)

(2019/C 305/18)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: FTI Touristik GmbH (zástupkyně: A. Parr, Rechtsanwältin)

Další účastníci řízení: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO) (zástupci: D. Walicka a D. Botis, zmocněnci), Harald Prantner, Daniel Giersch (zástupce: S. Eble, Rechtsanwalt)

Výrok

- 1) Kasační opravný prostředek se zamítá.
- 2) FTI Touristik GmbH ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Úřadem Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO).
- 3) Harald Prantner a Daniel Giersch ponесou vlastní náklady řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 182, 28.5.2018.

Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 10. července 2019 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Rechtbank Noord-Nederland — Nizozemsko) — HQ, IP, právně zastoupený HQ, JO v. Aegean Airlines SA

(Věc C-163/18) ⁽¹⁾

(„Řízení o předběžné otázce — Letecká doprava — Nařízení (ES) č. 261/2004 — Společná pravidla náhrad a pomoci cestujícím v letecké dopravě v případě odepření nástupu na palubu, zrušení nebo významného zpoždění letu — Zrušení letu — Pomoc — Nárok na proplacení letenky leteckým dopravcem — Článek 8 odst. 2 — Souborné služby pro cesty — Směrnice 90/314/EHS — Insolvence organizátora souborných služeb pro cesty“)

(2019/C 305/19)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Rechtbank Noord-Nederland

Účastníci původního řízení

Žalobci: HQ, IP, právně zastoupený HQ, JO

Žalovaná: Aegean Airlines SA

Výrok

Článek 8 odst. 2 nařízení (ES) č. 261/2004 Evropského parlamentu a Rady ze dne 11. února 2004, kterým se stanoví společná pravidla náhrad a pomoci cestujícím v letecké dopravě v případě odepření nástupu na palubu, zrušení nebo významného zpoždění letů a kterým se zrušuje nařízení (EHS) č. 295/91, musí být vykládán v tom smyslu, že cestující, který má podle směrnice Rady 90/314/EHS ze dne 13. června 1990 o souborných službách pro cesty, pobyty a zájezdy právo obrátit se na organizátora souborných služeb pro cesty, aby mu byla proplacena pořizovací cena letenky, se již nemůže domáhat náhrady pořizovací ceny této letenky od provozujícího leteckého dopravce na základě uvedeného nařízení, a to ani v případech, kdy organizátor souborných služeb pro cesty není finančně schopen nahradit pořizovací cenu letenky a nepřijal opatření nutná k zajištění náhrady.

(¹) Úř. věst. C 182, 28.5.2018.

Rozsudek Soudního dvora (desátého senátu) ze dne 11. července 2019 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Consiglio di Stato — Itálie) — Agrenergy Srl (C-180/18 a C-286/18), Fusignano Due Srl (C-287/18) v. Ministero dello Sviluppo Economico

(Spojené věci C-180/18, C-286/18 a 287/18) (¹)

(„Řízení o předběžné otázce — Životní prostředí — Směrnice 2009/28/ES — Článek 3 odst. 3 písm. a) — Podpora využívání energie z obnovitelných zdrojů — Výroba elektřiny v solárních fotovoltaických zařízeních — Změna režimu podpory — Zásada právní jistoty a zásada ochrany legitimního očekávání“)

(2019/C 305/20)

Jednací jazyk: italština

Předkládající soud

Consiglio di Stato

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Agrenergy Srl (C-180/18 a C-286/18), Fusignano Due Srl (C-287/18)

Žalovaný: Ministero dello Sviluppo Economico

Výrok

S výhradou ověření, která přísluší provést předkládajícímu soudu při zohlednění všech relevantních skutečností, musí být čl. 3 odst. 3 písm. a) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/28/ES ze dne 23. dubna 2009 o podpoře využívání energie z obnovitelných zdrojů a o změně a následném zrušení směrnic 2001/77/ES a 2003/30/ES s ohledem na zásady právní jistoty a ochrany legitimního očekávání vykládán v tom smyslu, že nebrání takové vnitrostátní právní úpravě, jako je vnitrostátní právní úprava dotčená v původním řízení, která členskému státu umožňuje snížit, či dokonce zrušit dříve stanovené pobídkové sazby pro energii vyrobenou v solárních fotovoltaických zařízeních.

(¹) Úř. věst. C 182, 28.5.2018.
Úř. věst. C 249, 16.7.2018.

Rozsudek Soudního dvora (osmého senátu) ze dne 10. července 2019 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Schienen-Control Kommission — Rakousko) — WESTbahn Management GmbH v. ÖBB-Infrastruktur AG

(Věc C-210/18) (¹)

(„Řízení o předběžné otázce — Doprava — Jednotný evropský železniční prostor — Směrnice 2012/34/EU — Článek 3 — Pojem „železniční infrastruktura“ — Příloha II — Minimální přístupový balík — Zahrnutí použití nástupišť pro cestující“)

(2019/C 305/21)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Schienen-Control Kommission

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: WESTbahn Management GmbH

Žalovaná: ÖBB-Infrastruktur AG

Výrok

Příloha II směrnice Evropského parlamentu a Rady 2012/34/ES ze dne 21. listopadu 2012 o vytvoření jednotného evropského železničního prostoru musí být vykládána v tom smyslu, že „nástupiště pro cestující“ uvedená v příloze I této směrnice jsou složkou železniční infrastruktury, na jejíž použití se vztahuje minimální přístupový balík podle bodu 1 písm. c) uvedené přílohy II.

(¹) Úř. věst. C 231, 2.7.2018.

Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 3. července 2019 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Varhoven administrativen sad- Bulharsko) — „UniCredit Leasing“ EAD v. Direktor na Direkcija „Obžalvane i danačno-osiguritelna praktika“ — Sofia pri Centralno upravljenie na Nacionalnata agencija za prichodite (NAP)

(Věc C-242/18) ⁽¹⁾

(„Řízení o předběžné otázce — Společný systém daně z přidané hodnoty (DPH) — Základ daně — Snížení — Zásada daňové neutrality — Leasingová smlouva vypovězená pro neplacení splátek — Opravný výměr — Působnost — Zdanitelná plnění — Dodání zboží za úplatu — Placení „náhrady“ za předčasné ukončení až do konce původní platnosti smlouvy — Pravomoc Soudního dvora“)

(2019/C 305/22)

Jednací jazyk: bulharština

Předkládající soud

Varhoven administrativen sad

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: „UniCredit Leasing“ EAD

Žalovaný: Direktor na Direkcija „Obžalvane i danačno-osiguritelna praktika“ — Sofia pri Centralno upravljenie na Nacionalnata agencija za prichodite (NAP)

Výrok

- 1) Článek 90 odst. 1 směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty musí být vykládán v tom smyslu, že v případě odstoupení od leasingové smlouvy umožňuje snížit základ daně z přidané hodnoty stanovený paušálně v opravném výměru ze všech leasingových splátek, které měly být zaplacený za celou dobu trvání smlouvy, přestože tento výměr nabyt právní moci a představuje tak podle vnitrostátního práva „stabilní správní akt“ stanovující daňový dluh.
- 2) Článek 90 směrnice 2006/112 musí být vykládán v tom smyslu, že v takové situaci, jako je situace dotčená v původním řízení, nezaplacení části leasingových splátek za dobu mezi zastavením plateb a odstoupením od smlouvy, které nemá zpětný účinek, a dále nezaplacení náhrady v případě předčasného ukončení smlouvy odpovídající úhrnu všech neuhrazených splátek, které měly být zaplacený do konce původní platnosti smlouvy, představují případ nezaplacení, který může spadat do působnosti odchylky od povinnosti snížení základu daně z přidané hodnoty stanovené v odstavci 2 daného článku, ledaže osoba povinná k dani doloží rozumnou pravděpodobnost, že daný dluh nebude splacen, což musí ověřit předkládající soud.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 211, 18.6.2018.

Rozsudek Soudního dvora (osmého senátu) ze dne 10. července 2019 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Hoge Raad der Nederlanden — Nizozemsko) — Staatssecretaris van Financiën v. CEVA Freight Holland BV

(Věc C-249/18) ⁽¹⁾

(„Řízení o předběžné otázce — Celní kodex — Celní prohlášení — Uvedení nesprávné podpoložky kombinované nomenklatury — Celní výměr — Článek 78 celního kodexu — Přezkum celního prohlášení — Změna hodnoty transakce — Článek 221 celního kodexu — Lhůta pro promlčení práva vymáhat celní dluh — Přerušení“)

(2019/C 305/23)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Hoge Raad der Nederlanden

Účastníci původního řízení

Žalobce: Staatssecretaris van Financiën

Žalovaná: CEVA Freight Holland BV

Výrok

- 1) Článek 78 nařízení Rady (EHS) č. 2913/92 ze dne 12. října 1992, kterým se vydává celní kodex Společenství, ve znění nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2700/2000 ze dne 16. listopadu 2000, musí být vykládán v tom smyslu, že pokud má deklarant možnost zvolit si cenu zboží prodaného pro vývoz na celní území Evropské unie, která může být použita jako základ pro určení celní hodnoty, a pokud z kontroly provedené po propuštění zboží vyplne, že celní prohlášení, které podal, obsahuje chybu v celní klasifikaci dotyčného zboží, která vede k uplatnění vyššího cla, může na základě článku 78 požádat o přezkum tohoto prohlášení za účelem nahrazení ceny, kterou původně uvedl, nižší transakční cenou, aby tak dosáhl snížení svého celního dluhu.
- 2) Článek 221 odst. 1 a 3 nařízení č. 2913/92, ve znění nařízení č. 2700/2000, musí být vykládán v tom smyslu, že přísluší členským státům, aby za dodržení zásad efektivity a rovnocennosti určily datum, kdy musí být provedeno sdělení částky cla dlužníkově, aby došlo k přerušení tříleté promlčecí lhůty, jejímž uplynutím celní dluh zaniká.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 276, 6.8.2018.

Rozsudek Soudního dvora (osmého senátu) ze dne 10. července 2019 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Augstākā tiesa — Lotyšsko) — SIA „Kuršu zeme“ v. Valsts ieņēmumu dienests

(Věc C-273/18) ⁽¹⁾

(„Řízení o předběžné otázce — Společný systém daně z přidané hodnoty (DPH) — Směrnice 2006/112/ES — Nárok na odpočet DPH zaplacené na vstupu — Článek 168 — Řetězec dodání zboží — Odepření nároku na odpočet z důvodu existence tohoto řetězce — Povinnost příslušného daňového orgánu prokázat existenci zneužití“)

(2019/C 305/24)

Jednací jazyk: lotyština

Předkládající soud

Augstākā tiesa

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: SIA „Kuršu zeme“

Žalovaný: Valsts ieņēmumu dienests

Výrok

Článek 168 písm. a) směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty, ve znění směrnice Rady 2010/45/EU ze dne 13. července 2010 musí být vykládán v tom smyslu, že pro odepření nároku na odpočet daně z přidané hodnoty (DPH) zaplacené na vstupu není okolnost, že k pořízení zboží došlo na konci řetězce po sobě následujících prodejků mezi několika osobami a že osoba povinná k dani převzala dotčené zboží ve skladu osoby, která je součástí tohoto řetězce a která není osobou uvedenou na faktuře jako dodavatel, sama o sobě dostačující ke konstatování existence zneužití ze strany osoby povinné k dani nebo jiných osob zapojených do uvedeného řetězce, jelikož příslušný daňový orgán je povinen prokázat existenci neoprávněného daňového zvýhodnění, ze kterého měly tato osoba povinná k dani nebo tyto jiné osoby prospěch.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 259, 23.7.2018.

Rozsudek Soudního dvora (sedmého senátu) ze dne 11. července 2019 — Evropská komise v. Italská republika

(Věc C-304/18) ⁽¹⁾

(„Nesplnění povinnosti státem — Vlastní zdroje — Cla — Zjištění celního dluhu — Vykázání ve zvláštních účtech — Povinné poskytnutí Evropské unii — Opožděně zahájený postup výběru — Úroky z prodlení“)

(2019/C 305/25)

Jednací jazyk: italština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: původně Z. Malušková, M. Owsiany-Hornung a F. Tomat, poté Z. Malušková a F. Tomat, zmocněnci)

Žalovaná: Italská republika (zástupci: G. Palmieri, zmocněnkyně, ve spolupráci s G. Albenzim, avvocato dello Stato)

Výrok

- 1) Italská republika tím, že neposkytla tradiční vlastní zdroje ve výši 2 120 309,50 eura, uvedené ve zprávě o odpisech IT(07)08-917, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z článku 8 rozhodnutí Rady 94/728/ES, Euratom, ze dne 31. října 1994 o systému vlastních zdrojů Evropských společenství, z článku 8 rozhodnutí Rady 2000/597/ES, Euratom, ze dne 29. září 2000 o systému vlastních zdrojů Evropských společenství, z článku 8 rozhodnutí Rady 2007/436/ES, Euratom, ze dne 7. června 2007 o systému vlastních zdrojů Evropských společenství a z článku 8 rozhodnutí Rady 2014/335/EU, Euratom, ze dne 26. května 2014 o systému vlastních zdrojů Evropské unie, jakož i z článků 10, 11 a 17 nařízení Rady (EHS, Euratom) č. 1552/89 ze dne 29. května 1989, kterým se provádí rozhodnutí 88/376/EHS, Euratom, o systému vlastních zdrojů Evropských společenství, z článků 10, 11 a 17 nařízení Rady (ES, Euratom) č. 1150/2000 ze dne 22. května 2000, kterým se provádí rozhodnutí 94/728, a z článků 10, 12 a 13 nařízení Rady (EU, Euratom) č. 609/2014 ze dne 26. května 2014 o metodách a postupu pro poskytování tradičních vlastních zdrojů a vlastních zdrojů z DPH a HND a o opatřeních ke krytí hotovostních nároků.
- 2) Ve zbývajících částech žaloba zamítá.
- 3) Italská republika nahradí čtyři pětiny nákladů řízení vynaložených Evropskou komisí a ponese vlastní náklady řízení.
- 4) Evropská komise ponese jednu pětinu vlastních nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 221, 25.6.2018.

Rozsudek Soudního dvora (osmého senátu) ze dne 3. července 2019 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) — Spojené království — Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs v. The Chancellor, Masters and Scholars of the University of Cambridge

(Věc C-316/18) (¹)

(„Řízení o předběžné otázce — Daň z přidané hodnoty (DPH) — Odpočet daně zaplacené na vstupu — Výdaje za správu nadačního fondu, který provádí investice za účelem pokrytí nákladů všech plnění uskutečněných osobou povinnou k dani na výstupu — Režijní výdaje“)

(2019/C 305/26)

Jednací jazyk: angličtina

Předkládající soud

Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division)

Účastníci původního řízení

Odvolatelka: Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

Žalobce: The Chancellor, Masters and Scholars of the University of Cambridge

Výrok

Článek 168 písm. a) směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty musí být vykládán v tom smyslu, že osoba povinná k dani, která vykonává jak činnosti podléhající DPH, tak i činnosti od této daně osvobozené, která přijímané dary a granty investuje tak, že je vloží do fondu, a která příjmy generované tímto fondem používá k pokrytí nákladů všech těchto činností, nemůže jakožto režijní výdaje odpočíst DPH odvedenou na vstupu a vztahující se k výdajům spojeným s tímto investováním.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 249, 16.7.2018.

Rozsudek Soudního dvora (osmého senátu) ze dne 10. července 2019 — Caviro Distillerie Srl, Distillerie Bonollo SpA, Distillerie Mazzari SpA a Industria Chimica Valenzana (ICV) SpA v. Evropská komise

(Věc C-345/18 P) ⁽¹⁾

(„Kasační opravný prostředek — Obchodní politika — Dumping — Prováděcí rozhodnutí (EU) 2016/176 — Dovoz kyseliny vinné pocházející z Číny a vyrobené společností Hangzhou Bioking Biochemical Engineering Co. Ltd — Nařízení (ES) č. 1225/2009 — Článek 3 odst. 2, 3 a 5 — Neexistence podstatné újmy — Zjevně nesprávné posouzení — Zjišťování újmy — Posouzení všech relevantních hospodářských činitelů a ukazatelů, které ovlivňují stav daného výrobního odvětví Evropské unie — Podíl na trhu“)

(2019/C 305/27)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Caviro Distillerie Srl, Distillerie Bonollo SpA, Distillerie Mazzari SpA a Industria Chimica Valenzana (ICV) SpA (zástupce: R. MacLean, solicitor)

Další účastnice řízení: Evropská komise (zástupci: J.-F. Brakeland a A. Demeneix, zmocněnci)

Výrok

- 1) Kasační opravný prostředek se zamítá.
- 2) Společnostem Caviro Distillerie Srl, Distillerie Bonollo SpA, Distillerie Mazzari SpA a Industria Chimica Valenzana (ICV) SpA se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 259, 23.7.2018.

Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 3. července 2019 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie — Polsko) — Delfarma Sp. z o.o. v. Prezes Urzędu Rejestracji Produktów Leczniczych, Wyrobów Medycznych i Produktów Biobójczych

(Věc C-387/18) ⁽¹⁾

(„Řízení o předběžné otázce — Články 34 a 36 SFEU — Volný pohyb zboží — Opatření s účinkem rovnocenným množstevnímu omezení — Ochrana zdraví a života lidí — Paralelní dovoz léčivých přípravků — Referenční léčivé přípravky a generika — Podmínka, podle níž dovážený léčivý přípravek a léčivý přípravek, pro který byla vydána registrace v členském státě dovozu, musí být oba buď referenčními léčivými přípravky, nebo generiky“)

(2019/C 305/28)

Jednací jazyk: polština

Předkládající soud

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Delfarma Sp. z o.o.

Žalovaný: Prezes Urzędu Rejestracji Produktów Leczniczych, Wyrobów Medycznych i Produktów Biobójczych

Výrok

Články 34 a 36 SFEU musí být vykládány v tom smyslu, že brání takové právní úpravě členského státu, jako je ta, o kterou se jedná ve věci v původním řízení, která pro účely vydání povolení pro paralelní dovoz léčivého přípravku vyžaduje, aby tento léčivý přípravek, jakož i léčivý přípravek, pro který byla vydána registrace v tomto členském státě, byly oba referenčními léčivými přípravky nebo oba generickými léčivými přípravky, a která v důsledku toho zakazuje vydávání jakýchkoli povolení pro paralelní dovoz léčivého přípravku, pokud se jedná o generický léčivý přípravek, zatímco léčivý přípravek, který už byl v uvedeném členském státě zaregistrován, je referenčním léčivým přípravkem.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 294, 20.8.2018.

Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 10. července 2019 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunal administratif — Lucembursko) — Nicolas Aubriet v. Ministre de l'Enseignement supérieur et de la Recherche

(Věc C-410/18) ⁽¹⁾

(„Řízení o předběžné otázce — Volný pohyb osob — Rovné zacházení — Sociální výhody — Nařízení (EU) č. 492/2011 — Článek 7 odst. 2 — Finanční podpora na vysokoškolské studium — Studenti-nerezidenti — Podmínka týkající se doby odpracované jejich rodiči na území státu — Minimální doba pěti let — Referenční období sedmi let — Způsob počítání referenčního období — Datum žádosti o finanční podporu — Nepřímá diskriminace — Odůvodnění — Přiměřenost“)

(2019/C 305/29)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Tribunal administratif

Účastníci původního řízení

Žalobce: Nicolas Aubriet

Žalovaný: Ministre de l'Enseignement supérieur et de la Recherche

Výrok

Článek 45 SFEU a čl. 7 odst. 2 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 492/2011 ze dne 5. dubna 2011 o volném pohybu pracovníků uvnitř Unie musí být vykládány v tom smyslu, že brání takovým právním předpisům členského státu, o jaké se jedná v původním řízení, které podmiňují poskytnutí finanční podpory na vysokoškolské studium studentům-nerezidentům tím, že ke dni podání žádosti o finanční podporu byl jeden z rodičů studenta zaměstnán nebo vykonával výdělečnou činnost v tomto členském státě po dobu nejméně pěti let v průběhu sedmiletého referenčního období, počítaného zpětně ode dne podání uvedené žádosti o finanční podporu, v rozsahu, v němž neumožňují nahlížet dostatečně široce existenci případné dostatečné vazby na pracovní trh tohoto členského státu.

(¹) Úř. věst. C 301, 27.8.2018.

Rozsudek Soudního dvora (sedmého senátu) ze dne 11. července 2019 — Mykola Yanovych Azarov v. Rada Evropské unie

(Věc C-416/18 P) (¹)

(„Kasační opravný prostředek — Omezující opatření přijatá vzhledem k situaci na Ukrajině — Zmrazení finančních prostředků a hospodářských zdrojů — Seznam osob, subjektů a orgánů, jimž se zmrazují finanční prostředky a hospodářské zdroje — Ponechání jména žalobce na seznamu — Rozhodnutí orgánu třetího státu — Povinnost Rady ověřit, zda bylo toto rozhodnutí přijato při dodržení práva na obhajobu a práva na účinnou soudní ochranu“)

(2019/C 305/30)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Účastník řízení podávající kasační opravný prostředek: Mykola Yanovych Azarov (zástupci: A. Egger a G. Lansky, Rechtsanwälte)

Další účastnice řízení: Rada Evropské unie (zástupci: J.-P. Hix a J. Bauerschmidt, zmocněnci)

Výrok

- 1) Rozsudek Tribunálu Evropské unie ze dne 26. dubna 2018, Azarov v. Rada (T-190/16, nezveřejněný, EU:T:2018:232), se zrušuje.

- 2) Rozhodnutí Rady (SZBP) 2016/318 ze dne 4. března 2016, kterým se mění rozhodnutí 2014/119/SZBP o omezujících opatřeních vůči některým osobám, subjektům a orgánům vzhledem k situaci na Ukrajině, a prováděcí nařízení Rady (EU) 2016/311 ze dne 4. března 2016, kterým se provádí nařízení (EU) č. 208/2014 o omezujících opatřeních vůči některým osobám, subjektům a orgánům vzhledem k situaci na Ukrajině, se zrušují v rozsahu, v němž se týkají Mykoly Yanovyche Azarova.
- 3) Radě Evropské unie se ukládá náhrada nákladů řízení vynaložených jak v rámci řízení v prvním stupni, tak rámci tohoto řízení o kasačním opravném prostředku.

(¹) Úř. věst. C 301, 27.8.2018.

**Rozsudek Soudního dvora (devátého senátu) ze dne 11. července 2019 — Evropská komise v.
Italská republika**

(Věc C-434/18) (¹)

(„Nesplnění povinnosti členským státem — Směrnice Rady 2011/70/Euratom — Odpovědné a bezpečné nakládání s vyhořelým palivem a radioaktivním odpadem — Vnitrostátní program — Oznamovací povinnost vůči Evropské komisi“)

(2019/C 305/31)

Jednací jazyk: italština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: původně G. Gattinara a M. Patakia, poté G. Gattinara a R. Tricot, zmocněnci)

Žalovaná: Italská republika (zástupci: G. Palmieri, zmocněnec, ve spolupráci s G. Palatiellem, avvocato dello Stato)

Výrok

- 1) Italská republika tím, že Evropské komisi neoznámila vnitrostátní program provádění politiky pro nakládání s vyhořelým palivem a radioaktivním odpadem, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z ustanovení čl. 15 odst. 4 ve spojení s čl. 13 odst. 1 směrnice Rady 2011/70/Euratom ze dne 19. července 2011, kterou se stanoví rámec Společenství pro odpovědné a bezpečné nakládání s vyhořelým palivem a radioaktivním odpadem.
- 2) Italské republice se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 285, 13.8.2018.

Rozsudek Soudního dvora (devátého senátu) ze dne 11. července 2019 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Městského soudu v Praze — Česká republika) — CS a další v. České aerolinie a.s.

(Věc C-502/18) ⁽¹⁾

(„Řízení o předběžné otázce — Doprava — Společná pravidla náhrad a pomoci cestujícím v letecké dopravě v případě odepření nástupu na palubu, zrušení nebo významného zpoždění letů — Nařízení (ES) č. 261/2004 — Článek 5 odst. 1 písm. c) — Článek 7 odst. 1 — Právo na náhradu — Let s mezipřistáním — Let sestávající ze dvou úseků provozovaných různými leteckými dopravci — Významné zpoždění vzniklé v rámci druhého úseku s místem odletu i příletu mimo Evropskou unii, provozovaného dopravcem se sídlem ve třetí zemi“)

(2019/C 305/32)

Jednací jazyk: čeština

Předkládající soud

Městský soud v Praze

Účastníci původního řízení

Žalobci: CS, DR, EQ, FP, GO, HN, IM, JL, KK, LJ, MI

Žalovaná: České aerolinie a.s.

Výrok

Článek 5 odst. 1 písm. c) a čl. 7 odst. 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 261/2004 ze dne 11. února 2004, kterým se stanoví společná pravidla náhrad a pomoci cestujícím v letecké dopravě v případě odepření nástupu na palubu, zrušení nebo významného zpoždění letů a kterým se zrušuje nařízení (EHS) č. 295/91, ve spojení s čl. 3 odst. 5 nařízení č. 261/2004, musejí být vykládány v tom smyslu, že v případě letu s mezipřistáním sestávajícího ze dvou úseků, na něž byla učiněna jediná rezervace, a směřujícího z letiště umístěného na území členského státu na letiště umístěné ve třetí zemi přes letiště v jiné třetí zemi, může cestující, který do cílového místa určení dorazil se zpožděním v rozsahu tří hodin nebo více majícím původ ve druhém úseku letu provozovaném v rámci dohody o sdílení kódů dopravcem se sídlem ve třetí zemi, uplatnit svůj nárok na náhradu podle tohoto nařízení vůči leteckému dopravci Společenství, který provozoval první úsek letu.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 341, 24.9.2018.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Krajským soudem v Prešově (Slovensko) dne 25. června 2019 — LH v. PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o.

(Věc C-485/19)

(2019/C 305/33)

Jednací jazyk: slovenština

Předkládající soud

Krajský soud v Prešově

Účastníci původního řízení

Žalobce: LH

Žalovaná: PROFİ CREDIT Slovakia, s.r.o.

Předběžné otázky

- A
1. Je třeba vykládat článek 47 Listiny základních práv Evropské unie (dále jen „článek 47 Listiny“) a implicitně právo spotřebitele na účinný prostředek soudní ochrany tak, že mu odporuje právní úprava obsažená v § 107 odst. 2 občianskeho zákonníka o promlčení práva spotřebitele v tříleté objektivní promlčecí době, podle které se právo spotřebitele na vrácení plnění z nepříjemné smluvní podmínky promlčí i v případě, že spotřebitel sám nedokáže vyhodnotit nepříjemnou smluvní podmínku, a tato promlčecí doba uplyne i za situace, že spotřebitel o povaze nepříjemné smluvní podmínky nevěděl?
 2. Pokud je právní úprava promlčení práva spotřebitele ve tříleté objektivní době i navzdory jeho nevědomosti v souladu s článkem 47 Listiny a zásadou efektivity, předkládající soud se ptá, zda:

odporuje článku 47 Listiny a zásadě efektivity taková vnitrostátní praxe, podle které spotřebitel nese před soudem důkazní břemeno v souvislosti s prokázáním vědomosti osob jednajících za věřitele, že věřitel porušuje práva spotřebitele, v dané věci vědomosti o tom, že neuvedením správné roční procentní sazby nákladů (RPSN) věřitel porušuje zákonné pravidlo, a též vědomosti, že v takovém případě je úvěr bezúročný a že přijetím úroků se věřitel bezdůvodně obohatí?
 3. Pokud je odpověď na otázku v části A bodě 2. záporná, u koho z osob na straně věřitele, jakou jsou jednatelé, společníci a obchodní zástupci věřitele, má spotřebitel povinnost prokázat vědomost ve smyslu otázky uvedené v části A bodě 2.?
 4. Pokud je odpověď na otázku v části A bodě 2. záporná, jaká intenzita vědomosti postačuje k dosažení cíle, kterým je prokázání úmyslu dodavatele porušit předmětná pravidla na finančním trhu?
- B
1. Brání účinky směrnic a s nimi související judikatura Soudního dvora Evropské unie, jako Rasmussen, C-441/14, EU:C:2016:278, Pfeiffer, C-397/01 až C-403/01, EU:C:2004:584, body 113 a 114, Küçükdeveci, C-555/07, EU:C:2010:21, bod 48, Impact, C- 268/06, EU:C:2008:223, bod 100; Dominguez, C-282/10, body 25, 27, a Association de médiation sociale, C-176/12, EU:C:2014:2, bod 38, takové vnitrostátní praxi, podle které k závěru o výkladu, který je v souladu s unijním právem, dospěl vnitrostátní soud bez použití výkladových metod a bez náležitého odůvodnění?
 2. Pokud po použití výkladových metod, jakými jsou zejména teleologický výklad, doslovný výklad, historický výklad, systematický výklad, logický výklad (metoda a contrario, metoda reductione ad absurdum), a po použití vnitrostátního řádu jako celku za účelem dosažení cíle uvedeného v čl. 10 odst. 2 písm. h) a i) směrnice 2008/48 (¹⁾) (dále jen „směrnice“) dospěje soud k závěru, že výklad v souladu s unijním právem směřuje ke stavu contra legem, je v takovém případě, například při porovnání vztahů v oblasti diskriminace nebo ochrany zaměstnanců, možné přiznat uvedenému ustanovení směrnice pro účely ochrany podnikatelů vůči spotřebitelům při úvěrových vztazích přímý účinek a ponechat jako neuplatněné ustanovení zákona, které není v souladu s unijním právem?

(¹) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/48/ES ze dne 23. dubna 2008 o smlouvách o spotřebitelském úvěru a o zrušení směrnice Rady 87/102/EHS (Úř. věst. L 133, 22.5.2008, s. 66).

Kasační opravný prostředek podaný dne 17. července 2019 ABLV Bank AS proti usnesení Tribunálu (osmého senátu) vydanému dne 6. května 2019 ve věci T-281/17, ABLV Bank v. Evropská centrální banka (ECB)

(Věc C-551/19 P)

(2019/C 305/34)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: ABLV Bank AS (zástupci: O.H. Behrends, M. Kirchner, Rechtsanwälte)

Další účastnice řízení: Evropská centrální banka (ECB)

Návrhová žádání účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek (dále jen „navrhovatelka“) navrhuje, aby Soudní dvůr:

- zrušil usnesení Tribunálu ze dne 6. května 2019 ve věci T-281/18;
- prohlásil, že žaloba na neplatnost je přípustná;
- vrátil věc Tribunálu, aby rozhodl o žalobě na neplatnost; a
- uložil ECB, aby nahradila náklady řízení vynaložené navrhovatelkou a náklady řízení o kasačním opravném prostředku.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Na podporu svého kasačního opravného prostředku navrhovatelka uplatňuje dva důvody kasačního opravného prostředku vycházející z toho:

- 1) že se Tribunál dopustil nesprávného právního posouzení a porušil článek 263 SFEU tím, že nezaložil své usnesení na rozhodnutí, které ECB skutečně přijala.
- 2) že napadené usnesení je založeno na nesprávném výkladu čl. 18 odst. 1 SRMR⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 806/2014 ze dne 15. července 2014, kterým se stanoví jednotná pravidla a jednotný postup pro řešení krize úvěrových institucí a některých investičních podniků v rámci jednotného mechanismu pro řešení krizí a Jednotného fondu pro řešení krizí a mění nařízení (EU) č. 1093/2010 (Úř. věst. 2014, L 225, s. 1).

Kasační opravný prostředek podaný dne 17. července 2019 Ernests Bernis, Oļegs Fiļs, OF Holding SIA, Cassandra Holding Company SIA proti usnesení Tribunálu (osmého senátu) vydanému dne 6. května 2019 ve věci T-283/18, Bernis a další v. Evropská centrální banka (ECB)

(Věc C-552/19 P)

(2019/C 305/35)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Účastníci řízení podávající kasační opravný prostředek: Ernests Bernis, Oļegs Fiļs, OF Holding SIA, Cassandra Holding Company SIA (zástupci: O.H. Behrends, M. Kirchner, Rechtsanwälte)

Další účastnice řízení: Evropská centrální banka (ECB)

Návrhová žádání účastníků řízení podávajících kasační opravný prostředek

Účastníci řízení podávající kasační opravný prostředek (dále jen „navrhovatelé“) navrhují, aby Soudní dvůr:

- zrušil usnesení Tribunálu ze dne 6. května 2019 ve věci T-283/18;
- prohlásil, že žaloba na neplatnost je přípustná;
- vrátil věc Tribunálu, aby rozhodl o žalobě na neplatnost; a
- uložil ECB, aby nahradila náklady řízení vynaložené navrhovatelkou a náklady řízení o kasačním opravném prostředku.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Na podporu svého kasačního opravného prostředku navrhovatelka uplatňuje dva důvody kasačního opravného prostředku vycházející z toho:

- 1) že se Tribunál dopustil nesprávného právního posouzení a porušil článek 263 SFEU tím, že nezaložil své usnesení na rozhodnutí, které ECB skutečně přijala.
- 2) že napadené usnesení je založeno na nesprávném výkladu čl. 18 odst. 1 SRMR ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 806/2014 ze dne 15. července 2014, kterým se stanoví jednotná pravidla a jednotný postup pro řešení krize úvěrových institucí a některých investičních podniků v rámci jednotného mechanismu pro řešení krizí a Jednotného fondu pro řešení krizí a mění nařízení (EU) č. 1093/2010 (Úř. věst. 2014, L 225, s. 1).

Žaloba podaná dne 26. července 2019 — Evropská komise v. Italská republika

(Věc C-573/19)

(2019/C 305/36)

Jednací jazyk: italština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: G. Gattinara, E. Manhaeve, zmocněnci)

Žalovaná: Italská republika

Návrhová žádání žalobkyně

Žalobkyně navrhuje, aby Soudní dvůr určil, že

- 1) Italská republika tím, že soustavně a nepřetržitě nedodržovala a stále nedodržuje roční mezní hodnoty koncentrace NO₂

— od roku 2010 nepřetržitě v zónách IT0118 (Turínská aglomerace), IT0306 (Milánská aglomerace), IT0307 (Bergamská aglomerace), IT0308 (Brescianská aglomerace), IT0309 (zóna A — nížina s vysokou mírou urbanizace), IT0906 (Florentská aglomerace), IT0711 (obec Janov), IT1215 (Římská aglomerace),

— od roku 2010 do roku 2012 a poté znovu od roku 2014 nepřetržitě v zónách IT1912 (Katánská aglomerace) a IT1914 (průmyslové oblasti),

nedodržela povinnost zakotvenou v článku 13 ve spojení s přílohou XI směrnice 2008/50/ES o kvalitě vnějšího ovzduší a čistším ovzduším pro Evropu ⁽¹⁾;

- 2) Italská republika tím, že od 11. června 2010 nepřijala vhodná opatření k tomu, aby zajistila dodržování mezních hodnot NO₂ v zónách uvedených v bodě 1, soustavně a nepřetržitě neplnila a stále neplní ani povinnosti uložené v čl. 23 odst. 1 směrnice 2008/50 ve spojení s přílohou XV bodem A této směrnice;

- 3) se v důsledku toho Italské republice ukládá náhrada nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

V rámci prvního žalobního důvodu má Komise za to, že obdržené údaje o koncentracích NO₂ ve vzduchu prokazují soustavné a nepřetržitě porušování článku 13 ve spojení s přílohou XI směrnice 2008/50. Podle těchto ustanovení nemohou koncentrace těchto látek překročit určené roční mezní hodnoty. V některých zónách byly tyto mezní hodnoty nepřetržitě překračovány více než deset let.

V rámci druhého žalobního důvodu se Komise domnívá, že Italská republika nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z čl. 23 odst. 1 směrnice 2008/50 ve spojení s přílohou XV bodem A této směrnice. Zaprvé plány kvality ovzduší přijaté po překročení mezních hodnot koncentrace NO₂ totiž neumožňují dodržovat tyto mezní hodnoty ani omezit období překročení tak, aby bylo co možná nejkratší. Zadruhé velká část těchto plánů neobsahuje informace požadované v bodě A přílohy XV směrnice, které musí být podle čl. 23 odst. 1 třetího pododstavce této směrnice povinně uvedeny.

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/50/ES ze dne 21. května 2008 o kvalitě vnějšího ovzduší a čistším ovzduším pro Evropu (Úř. věst. L 152, 11.6.2008, s. 1).

TRIBUNÁL

Rozsudek Tribunálu ze dne 12. července 2019 — Binca Seafoods v. Komise

(Věc T-94/15 RENV) ⁽¹⁾

(„Produkce a označování ekologických produktů — Nařízení (ES) č. 834/2007 — Změny nařízení (ES) č. 889/2008 — Prováděcí nařízení (EU) č. 1358/2014 — Zákaz používání hormonů — Neproloužení přechodného období pro živočichy pocházející z akvakultury stanoveného v čl. 95 odst. 11 nařízení č. 889/2008 — Způsoby rozmnožování — Výjimečné povolení k odchytu juvenilních jedinců ve volné přírodě pro účely odchovu — Rovné zacházení“)

(2019/C 305/37)

Jednací jazyk: němčina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Binca Seafoods GmbH (Mnichov, Německo) (zástupce: H. Schmidt, advokát)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: A. Lewis, G. von Rintelen a K. Walkerová, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh podaný na základě článku 263 SFEU a znějící na zrušení prováděcího nařízení Komise (EU) č. 1358/2014 ze dne 18. prosince 2014, kterým se mění nařízení (ES) č. 889/2008, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Rady (ES) č. 834/2007, pokud jde o původ živočichů pocházejících z ekologických chovů akvakultury, chovatelské postupy v akvakultuře, krmiva pro živočichy pocházející z ekologických chovů akvakultury a produkty a látky povolené pro použití v ekologické akvakultuře (Úř. věst. 2014, L 365, s. 97).

Výrok rozsudku

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Společnosti Binca Seafoods GmbH se ukládá náhrada nákladů vynaložených v řízení před Tribunálem a v řízení před Soudním dvorem.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 155, 11.5.2015.

Rozsudek Tribunálu ze dne 11. července 2019 — Silver Plastics a Johannes Reifenhäuser v. Komise(Věc T-582/15) ⁽¹⁾

(„Hospodářská soutěž — Kartelové dohody — Trh s potravinovými obaly pro maloobchodní prodej — Rozhodnutí konstatující porušení článku 101 SFEU — Důkaz o účasti na kartelové dohodě — Jediné a trvající protiprávní jednání — Zásada „rovnosti zbraní“ — Právo „na konfrontaci“ — Sdělení o spolupráci z roku 2006 — Významná přidaná hodnota — Přičitatelnost protiprávního jednání — Pokyny pro výpočet pokut z roku 2006 — Rovné zacházení — Maximální výše pokuty“)

(2019/C 305/38)

Jednací jazyk: němčina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Silver Plastics GmbH & Co. KG (Torisdorf, Německo) a Johannes Reifenhäuser Holding GmbH & Co. KG (Troisdorf) (zástupci: původně M. Wirtz, S. Möller a W. Carstensen, poté M. Wirtz, S. Möller a C. Karbaum, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: A. Biolan, G. Meessen, I. Zaloguin a L. Wildpanner, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh na základě článku 263 SFEU znějící na částečné zrušení rozhodnutí Komise C(2015) 4336 final ze dne 24. června 2015 v řízení podle článku 101 SFEU a článku 53 Dohody o EHP (Věc AT.39563 — potravinové obaly pro maloobchodní prodej) a podpůrně snížení výše pokut uložených žalobkyním.

Výrok rozsudku

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Společnostem Silver Plastics GmbH & Co. KG a Johannes Reifenhäuser Holding GmbH & Co. KG se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 16, 18.1.2016.

Rozsudek Tribunálu ze dne 12. července 2019 — Sony a Sony Electronics v. Komise(Věc T-762/15) ⁽¹⁾

(„Hospodářská soutěž — Kartelové dohody — Trh optických diskových jednotek — Rozhodnutí konstatující porušení článku 101 SFEU a článku 53 Dohody o EHP — Kartelové dohody týkající se zadávacích řízení v oblasti optických diskových jednotek pro notebooky a desktopy — Jednání, které je svým účelem protiprávní — Právo na obhajobu — Povinnost uvést odůvodnění — Zásada řádné správy — Pokuty — Jediné a trvající protiprávní jednání — Pokyny pro výpočet pokut z roku 2006“)

(2019/C 305/39)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Sony Corporation (Tokio, Japonsko) a Sony Electronics, Inc (San Diego, Spojené státy) (zástupci: R. Snelders, advokát, N. Levy a E. Kelly, solicitors)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: původně M. Farley, A. Biolan, C. Giolito, F. van Schaik a L. Wildpanner, poté M. Farley, F. van Schaik, L. Wildpanner a A. Dawes, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh založený na článku 263 SFEU a znějící na částečné zrušení rozhodnutí Komise C(2015) 7135 final ze dne 21. října 2015 v řízení podle článku 101 SFEU a článku 53 Dohody o EHP (věc AT.39639 — Optické diskové jednotky) a podpůrně snížení výše pokuty uložené žalobkyním.

Výrok rozsudku

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Společnosti Sony Corporation a Sony Electronics, Inc. ponesou vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Evropskou komisí.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 98, 14.3.2016.

Rozsudek Tribunálu ze dne 12. července 2019 — Sony Optiarc a Sony Optiarc America v. Komise(Věc T-763/15) ⁽¹⁾

(„Hospodářská soutěž — Kartelové dohody — Trh optických diskových jednotek — Rozhodnutí konstatující porušení článku 101 SFEU a článku 53 Dohody o EHP — Kartelové dohody týkající se zadávacích řízení v oblasti optických diskových jednotek pro notebooky a desktopy — Jednání, které je svým účelem protiprávní — Právo na obhajobu — Povinnost uvést odůvodnění — Zásada řádné správy — Pokuty — Jediné a trvající protiprávní jednání — Pokyny pro výpočet pokut z roku 2006“)

(2019/C 305/40)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Sony Optiarc, Inc (Atsugi, Japonsko) a Sony Optiarc America, Inc (San Jose, Spojené státy) (zástupci: R. Snelders, advokát, N. Levy a E. Kelly, solicitors)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: původně M. Farley, A. Biolan, C. Giolito, F. van Schaik a L. Wildpanner, poté M. Farley, F. van Schaik, L. Wildpanner a A. Dawes, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh založený na článku 263 SFEU a znějící na částečné zrušení rozhodnutí Komise C(2015) 7135 final ze dne 21. října 2015 v řízení podle článku 101 SFEU a článku 53 Dohody o EHP (věc AT.39639 — Optické diskové jednotky) a podpůrně snížení výše pokuty uložené žalobkyním.

Výrok rozsudku

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Společnosti Sony Optiarc, Inc. a Sony Optiarc America, Inc. ponesou vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Evropskou komisí.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 98, 14.3.2016.

Rozsudek Tribunálu ze dne 12. července 2019 — Quanta Storage v. Komise(Věc T-772/15) ⁽¹⁾

(„Hospodářská soutěž — Kartelové dohody — Trh optických diskových jednotek — Rozhodnutí konstatující porušení článku 101 SFEU a článku 53 Dohody o EHP — Koluzní dohody týkající se zadávacích řízení v oblasti optických diskových jednotek pro notebooky a desktopy — Právo na obhajobu — Povinnost uvést odůvodnění — Zásada řádné správy — Pokuty — Jediné a trvající protiprávní jednání — Pokyny pro výpočet pokut z roku 2006“)

(2019/C 305/41)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Quanta Storage, Inc. (Taoyuan City, Tchaj-wan) (zástupci: O. Geiss, advokát, B. Hartnett, barrister a W. Sparks, solicitor)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: C. Giolito a F. van Schaik, zmocněnci, ve spolupráci s C. Thomasem, advokátem)

Předmět věci

Návrh založený na článku 263 SFEU a znějící na částečné zrušení rozhodnutí Komise C(2015) 7135 final ze dne 21. října 2015 v řízení podle článku 101 SFEU a článku 53 Dohody o EHP [věc AT.39639 — Optické diskové jednotky] a podpůrně snížení výše pokuty uložené žalobkyni.

Výrok rozsudku

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Návrh Evropské komise na zvýšení pokuty uložené společnosti Quanta Storage, Inc. se zamítá.
- 3) Společnost Quanta Storage ponese vlastní náklady řízení a nahradí čtyři pětiny nákladů vynaložených Komisí.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 98, 14.3.2016.

Rozsudek Tribunálu ze dne 12. července 2019 — Hitachi-LG Data Storage a Hitachi-LG Data Storage Korea v. Komise(Věc T-1/16) ⁽¹⁾

(„Hospodářská soutěž — Kartelové dohody — Trh optických diskových jednotek — Rozhodnutí konstatující porušení článku 101 SFEU a článku 53 Dohody o EHP — Koluzní dohody týkající se zadávacích řízení organizovaných dvěma výrobci počítačů — Pravomoc soudního přezkumu v plné jurisdikci — Porušení zásady řádné správy — Povinnost uvést odůvodnění — Bod 37 pokynů pro výpočet pokut z roku 2006 — Konkrétní okolnosti — Nesprávné právní posouzení“)

(2019/C 305/42)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Hitachi-LG Data Storage, Inc. (Tokyo, Japonsko), Data Storage Korea, Inc. (Soul, Jižní Korea) (zástupci: L. Gyselen a N. Ersbøll, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: původně A. Biolan, M. Farley, C. Giolito a F. van Schaik, poté A. Biolan, M. Farley a F. van Schaik, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh založený na článku 263 SFEU a znějící na snížení výše pokuty uložené žalobkyním Evropskou komisí v rozhodnutí C(2015) 7135 final ze dne 21. října 2015 v řízení podle článku 101 SFEU a článku 53 Dohody o EHP (věc AT.39639 — Optické diskové jednotky)

Výrok rozsudku

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Společnosti Hitachi-LG Data Storage, Inc. a Hitachi-LG Data Storage Korea, Inc. ponesou vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Evropskou komisí.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 98, 14.3.2016.

Rozsudek Tribunálu ze dne 19. června 2019 — L'Oréal v. EUIPO — Guinot (MASTER SMOKY)(Věc T-179/16 RENV) ⁽¹⁾

(„Ochranná známka Evropské unie — Námitkové řízení — Přihláška slovní ochranné známky Evropské unie MASTER SMOKY — Starší národní obrazová ochranná známka MASTERS COLORS PARIS — Relativní důvod pro zamítnutí — Nebezpečí záměny — Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009 (nyní čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení (EU) 2017/1001“)

(2019/C 305/43)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobkyně: L'Oréal (Paříž, Francie) (zástupci: T. de Haan a P. Péters, advokáti)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupce: D. Hanf, zmocněnec)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem EUIPO, vystupující jako vedlejší účastnice před Tribunálem: Guinot (Paříž, Francie) (zástupkyně: A. Sion, advokátka)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí pátého odvolacího senátu EUIPO ze dne 23. února 2016 (věc R 2905/2014-5) týkajícímu se námitkového řízení mezi společnostmi Guinot a L'Oréal.

Výrok

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Společnosti L'Oréal se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 222, 20.6.2016.

Rozsudek Tribunálu ze dne 19. června 2019 — L'Oréal v. EUIPO — Guinot (MASTER SHAPE)

(Věc T-180/16 RENV) (¹)

(„Ochranná známka Evropské unie — Námitkové řízení — Přihláška slovní ochranné známky Evropské unie MASTER SHAPE — Starší národní obrazová ochranná známka MASTERS COLORS PARIS — Relativní důvod pro zamítnutí zápisu — Nebezpečí záměny — Článek 8 odstavec 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009 [nyní článek 8 odstavec 1 písm. b) nařízení (EU) 2017/1001]“)

(2019/C 305/44)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobkyně: L'Oréal (Paříž, Francie) (zástupci: T. de Haan a P. Péters, advokáti)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupce: D. Hanf, zmocněnec)

Další účastník řízení před odvolacím senátem EUIPO, vystupující jako vedlejší účastník před Tribunálem: Guinot (Paříž, Francie) (zástupce: A. Sion, advokát)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí pátého odvolacího senátu EUIPO ze dne 23. února 2016 (věc R 2907/2014-5) týkajícímu se námitkového řízení mezi Guinot a L'Oréal.

Výrok

1. Žaloba se zamítá.
2. Společnosti L'Oréal se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 222, 20.6.2016.

Rozsudek Tribunálu ze dne 19. června 2019 — L'Oréal v. EUIPO — Guinot (MASTER PRECISE)

(Věc T-181/16 RENV) (¹)

(„Ochranná známka Evropské unie — Námitkové řízení — Přihláška slovní ochranné známky Evropské unie MASTER PRECISE — Starší národní obrazová ochranná známka MASTERS COLORS PARIS — Relativní důvod pro zamítnutí zápisu — Nebezpečí záměny — Článek 8 odstavec 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009 [nyní článek 8 odstavec 1 písm. b) nařízení (EU) 2017/1001]“)

(2019/C 305/45)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobkyně: L'Oréal (Paříž, Francie) (zástupci: T. de Haan a P. Péters, advokáti)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupce: D. Hanf, zmocněnec)

Další účastník řízení před odvolacím senátem EUIPO, vystupující jako vedlejší účastník před Tribunálem: Guinot (Paříž, Francie) (zástupce: A. Sion, advokát)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí pátého odvolacího senátu EUIPO ze dne 23. února 2016 (věc R 2911/2014-5) týkajícímu se námitkového řízení mezi Guinot a L'Oréal.

Výrok

1. Žaloba se zamítá.
2. Společnosti L'Oréal se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 222, 20.6.2016.

Rozsudek Tribunálu ze dne 19. června 2019 — L'Oréal v. EUIPO — Guinot (MASTER DUO)(Věc T-182/16 RENV) ⁽¹⁾

(„Ochranná známka Evropské unie — Námitkové řízení — Přihláška slovní ochranné známky Evropské unie MASTER DUO — Starší národní obrazová ochranná známka MASTERS COLORS PARIS — Relativní důvod pro zamítnutí zápisu — Nebezpečí záměny — Článek 8 odstavec 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009 [nyní článek 8 odstavec 1 písm. b) nařízení (EU) 2017/1001]“)

(2019/C 305/46)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobkyně: L'Oréal (Paříž, Francie) (zástupci: T. de Haan a P. Péters, advokáti)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupce: D. Hanf, zmocněnec)

Další účastník řízení před odvolacím senátem EUIPO, vystupující jako vedlejší účastník před Tribunálem: Guinot (Paříž, Francie) (zástupce: A. Sion, advokát)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí pátého odvolacího senátu EUIPO ze dne 23. února 2016 (věc R 2916/2014-5) týkajícímu se námitkového řízení mezi Guinot a L'Oréal.

Výrok

1. Žaloba se zamítá.
2. Společnosti L'Oréal se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 222, 20.6.2016.

Rozsudek Tribunálu ze dne 19. června 2019 — L'Oréal v. EUIPO — Guinot (MASTER DRAMA)(Věc T-183/16 RENV) ⁽¹⁾

(„Ochranná známka Evropské unie — Námitkové řízení — Přihláška slovní ochranné známky Evropské unie MASTER DRAMA — Starší národní obrazová ochranná známka MASTERS COLORS PARIS — Relativní důvod pro zamítnutí zápisu — Nebezpečí záměny — Článek 8 odstavec 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009 [nyní článek 8 odstavec 1 písm. b) nařízení (EU) 2017/1001]“)

(2019/C 305/47)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobkyně: L'Oréal (Paříž, Francie) (zástupci: T. de Haan a P. Péters, advokáti)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupce: D. Hanf, zmocněnec)

Další účastník řízení před odvolacím senátem EUIPO, vystupující jako vedlejší účastník před Tribunálem: Guinot (Paříž, Francie) (zástupce: A. Sion, advokát)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí pátého odvolacího senátu EUIPO ze dne 23. února 2016 (věc R 2500/2014-5) týkajícímu se námitkového řízení mezi Guinot a L'Oréal.

Výrok

1. Žaloba se zamítá.
2. Společnosti L'Oréal se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 222, 20.6.2016.

Rozsudek Tribunálu ze dne 12. července 2019 — Keolis CIF a další v. Komise

(Věc T-289/17) (¹)

(„Státní podpory — Režim podpory zavedený Francií v letech 1994 až 2008 — Subvence na investice poskytnuté regionem Île-de-France — Rozhodnutí prohlašující režim podpory za slučitelný s vnitřním trhem — Pojmy „existující podpora“ a „nová podpora“ — Článek 107 SFEU — Článek 108 SFEU — Článek 1 písm. b) body i) a v) nařízení (EU) 2015/1589 — Promlčecí lhůta — Článek 17 nařízení 2015/1589“)

(2019/C 305/48)

Jednací jazyk: francouzština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Keolis CIF (Le Mesnil-Amelot, Francie) a 7 dalších žalobkyň, jejichž názvy jsou uvedeny v příloze rozsudku (zástupci: R. Sermier a D. Epaud, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: L. Armati, C. Georgieva-Kecsma a T. Maxian Rusche, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh na základě článku 263 SFEU znějící na částečné zrušení rozhodnutí Komise (EU) 2017/1470 ze dne 2. února 2017 týkající se režimů podpor SA.26763 2014/C (ex 2012/NN) zavedených Francií ve prospěch provozovatelů autobusové dopravy v regionu Île-de-France (Úř. věst. 2017, L 209, s. 24),

Výrok rozsudku

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Keolis CIF a ostatní žalobkyně, jejichž názvy jsou uvedeny v příloze, ponесou vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Evropskou komisí.

(¹) Úř. věst. C 239, 24.7.2017.

Rozsudek Tribunálu ze dne 12. července 2019 — MAN Truck & Bus v. EUIPO — Halla Holdings (MANDO)

(Věc T-698/17) (¹)

(„Ochranná známka Evropské unie — Námitkové řízení — Přihláška slovní ochranné známky Evropské unie MANDO — Starší mezinárodní obrazové ochranné známky a starší národní obrazová ochranná známka MAN — Starší národní slovní ochranná známka Man — Relativní důvod pro zamítnutí zápisu — Neexistence nebezpečí záměny — Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009 [nyní čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení (EU) 2017/1001]“)

(2019/C 305/49)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: MAN Truck & Bus (Mnichov, Německo) (zástupce: C. Röhl, advokát)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupci: původně J. Ivanauskas a D. Walicka, poté J. Ivanauskas a H. O'Neill, zmocněnci)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem EUIPO, vystupující jako vedlejší účastnice před Tribunálem: Halla Holdings Corp. (Yongin-si, Jižní Korea) (zástupci: M.-R. Hirsch a C. de Haas, advokáti)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí prvního odvolacího senátu EUIPO ze dne 13. července 2017 (věc R 1919/2016-1) týkajícímu se námitkového řízení mezi Man Truck & Bus a Halla Holdings.

Výrok

1. Rozhodnutí prvního odvolacího senátu Úřadu Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO) ze dne 13. července 2017 (věc R 1919/2016-1) se zrušuje v rozsahu, v němž shledalo neexistenci nebezpečí záměny mezi slovní ochrannou známkou MANDO a starším mezinárodním zápisem č. 863 418 obrazové ochranné známky MAN.
2. Ve zbývajících částech se žaloba zamítá.
3. Každý z účastníků řízení ponese vlastní náklady řízení.

(¹) Úř. věst. C 437, 18.12.2017.

Rozsudek Tribunálu ze dne 12. července 2019 — Café del Mar a další v. EUIPO –Guiral Broto (Café del Mar)(Věc T-772/17) ⁽¹⁾

(„Ochranná známka Evropské unie — Řízení o prohlášení neplatnosti — Obrazová ochranná známka Evropské unie Café del Mar — Absolutní důvod pro zamítnutí zápisu — Absence dobré víry — Článek 52 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009 [nyní čl. 59 odst. 1 písm. b) nařízení (EU) 2017/1001]“)

(2019/C 305/50)

Jednací jazyk: španělština

Účastníci řízení

Žalobci: Café del Mar, SC (Sant Antoni de Portmany, Španělsko), José Les Viamonte (Sant Antoni de Portmany) a Carlos Andrea González (Sant Josep de sa Talaia, Španělsko) (zástupci: F. Miazetto a J. Gracia Alberó, advokáti)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupce: J. Crespo Carrillo, zmocněnec)

Další účastník řízení před odvolacím senátem EUIPO, vystupující jako vedlejší účastník před Tribunálem: Ramón Guiral Broto (Marbella, Španělsko) (zástupce: J. de Castro Hermida, advokát)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí pátého odvolacího senátu EUIPO ze dne 4. září 2017 (věc R 1540/2015-5) týkajícímu se řízení o prohlášení neplatnosti mezi společností Café del Mar a J. Les Viamontem a A. Gonzálem na jedné straně a R. Guiral Brotem na straně druhé.

Výrok

1. Rozhodnutí pátého odvolacího senátu Úřadu Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO) ze dne 4. září 2017 (věc R 1540/2015-5) se zrušuje.
2. EUIPO ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené společností Café del Mar SC a J. Les Viamontem a C. A. Gonzálem v řízení před Tribunálem.
3. Ramón Guiral Broto ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené společností Café del Mar SC a J. Les Viamontem a A. Gonzálem v řízení před odvolacím senátem.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 22, 22.1.2018.

Rozsudek Tribunálu ze dne 12. července 2019 — Café del Mar a další v. EUIPO –Guiral Broto (Café del Mar)(Věc T-773/17) ⁽¹⁾

(„Ochranná známka Evropské unie — Řízení o prohlášení neplatnosti — Obrazová ochranná známka Evropské unie Café del Mar — Absolutní důvod pro zamítnutí zápisu — Absence dobré víry — Článek 52 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009 [nyní čl. 59 odst. 1 písm. b) nařízení (EU) 2017/1001]“)

(2019/C 305/51)

Jednací jazyk: španělština

Účastníci řízení

Žalobci: Café del Mar, SC (Sant Antoni de Portmany, Španělsko), José Les Viamonte, (Sant Antoni de Portmany) a Carlos Andrea González (Sant Josep de sa Talaia, Španělsko) (zástupci: F. Miazetto a J. Gracia Alberó, advokáti)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupce: J. Crespo Carrillo, zmocněnec)

Další účastník řízení před odvolacím senátem EUIPO, vystupující jako vedlejší účastník před Tribunálem: Ramón Guiral Broto (Marbella, Španělsko) (zástupce: J. de Castro Hermida, advokát)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí pátého odvolacího senátu EUIPO ze dne 4. září 2017 (věc R 1542/2015-5) týkajícímu se řízení o prohlášení neplatnosti mezi společností Café del Mar a J. Les Viamontem a A. Gonzálem na jedné straně a R. Guiral Brotem na straně druhé.

Výrok

1. Rozhodnutí pátého odvolacího senátu Úřadu Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO) ze dne 4. září 2017 (věc R 1542/2015-5) se zrušuje.
2. EUIPO ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené společností Café del Mar SC a J. Les Viamontem a C. A. Gonzálem v řízení před Tribunálem.
3. Ramón Guiral Broto ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené společností Café del Mar SC a J. Les Viamontem a A. Gonzálem v řízení před odvolacím senátem.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 22, 22.1.2018.

Rozsudek Tribunálu ze dne 12. července 2019 — Café del Mar a další v. EUIPO — Guiral Broto (C del M)(Věc T-774/17) ⁽¹⁾

(„Ochranná známka Evropské unie — Řízení o prohlášení neplatnosti — Obrazová ochranná známka Evropské unie C del M — Absolutní důvod pro zamítnutí zápisu — Nedostatek dobré víry — Článek 52 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009 [nyní čl. 59 odst. 1 písm. b) nařízení (EU) 2017/1001]“)

(2019/C 305/52)

Jednací jazyk: španělština

Účastníci řízení

Žalobci: Café del Mar SC (Sant Antoni de Portmany, Španělsko), José Les Viamonte (Sant Antoni de Portmany) a Carlos Andrea González (Sant Josep de sa Talaia, Španělsko) (zástupci: F. Miazetto a J. L. Gracia Alberó, advokáti)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupce: J. Crespo Carrillo, zmocněnec)

Další účastník řízení před odvolacím senátem EUIPO, vystupující jako vedlejší účastník před Tribunálem: Ramón Guiral Broto (Marbella, Španělsko) (zástupce: J. de Castro Hermida, advokát)

Předmět

Žaloba proti rozhodnutí pátého odvolacího senátu EUIPO ze dne 4. září 2017 (věc R 1618/2015-5) týkajícímu se námitkového řízení mezi společnostmi Café del Mar, Josésem Les Viamontem a Carlosem Andrea Gonzálezem na straně jedné a Ramónem Guiral Brotem na straně druhé.

Výrok

- 1) Rozhodnutí pátého odvolacího senátu Úřadu Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO) ze dne 4. září 2017 (věc R 1618/2015-5) se zrušuje.
- 2) EUIPO ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené společností Café del Mar, SC, Josésem Les Viamontem a Carlosem Andrea Gonzálezem v řízení před Tribunálem.
- 3) Ramón Guiral Broto ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené společností Café del Mar, J. Les Viamontem a C. Andrea Gonzálezem v řízení před odvolacím senátem.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 22, 22.1.2018.

Rozsudek Tribunálu ze dne 12. července 2019 — MAN Truck & Bus v. EUIPO — Halla Holdings (MANDO)(Věc T-792/17) ⁽¹⁾

(„Ochranná známka Evropské unie — Námitkové řízení — Přihláška obrazové ochranné známky Evropské unie MANDO — Starší mezinárodní obrazové ochranné známky MAN a starší národní obrazové ochranné známky MAN — Starší národní slovní ochranná známka Man — Relativní důvod pro zamítnutí zápisu — Neexistence nebezpečí záměny — Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009 [nyní článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (EU) 2017/1001]“)

(2019/C 305/53)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: MAN Truck & Bus (Mnichov, Německo) (zástupce: C. Röhl, advokát)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupci: původně J. Ivanauskas a D. Walicka, poté J. Ivanauskas a H. O'Neill, zmocněnci)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem EUIPO, vystupující jako vedlejší účastnice řízení před Tribunálem: Halla Holdings Corp. (Yongin-si, Jižní Korea) (zástupci: M.-R. Hirsch a C. de Haas, advokáti)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí prvního odvolacího senátu EUIPO ze dne 14. září 2017 (věc R 1677/2016-1) týkajícímu se námitkového řízení mezi Man Truck & Bus a Halla Holdings.

Výrok

1. Rozhodnutí prvního odvolacího senátu Úřadu Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO) ze dne 14. září 2017 (věc R 1677/2016-1) se v rozsahu, v němž v něm byla konstatována neexistence nebezpečí záměny mezi obrazovou ochrannou známkou MANDO a starším mezinárodním zápisem obrazové ochranné známky MAN č. 863 418, zrušuje.
2. Ve zbývajících částech žaloba zamítná.
3. Každý z účastníků řízení ponese vlastní náklady řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 42, 5.2.2018.

Rozsudek Tribunálu ze dne 12. července 2019 — Fashion Energy v. EUIPO — Retail Royalty (1st AMERICAN)(Věc T-54/18) ⁽¹⁾

(„Ochranná známka Evropské unie — Námitkové řízení — Přihláška obrazové ochranné známky Evropské unie 1st AMERICAN — Starší ochranná známka Evropské unie znázorňující orla — Relativní důvod pro zamítnutí zápisu — Nebezpečí záměny — Článek 8 odst. 1, písm. b) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1001 — Zásada kontradiktornosti — Článek 95 odst. 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady 2017/1001 — Vedlejší žaloba“)

(2019/C 305/54)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Fashion Energy Srl (Milán, Itálie) (zástupci: T. Müller a F. Togo advokáti)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupci: L. Rampini a H. O'Neill zmocněnci)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem EUIPO, vystupující jako vedlejší účastnice před Tribunálem: Retail Royalty Co. (Las Vegas, Nevada, Spojené státy) (zástupci: M. Dick a J. Bogatz advokáti)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí druhého odvolacího senátu EUIPO ze dne 15. listopadu 2017 (věc R 693/2017-2) týkajícímu se námitkového řízení mezi společnostmi Retail Royalty a Fashion Energy.

Výrok

- 1) Rozhodnutí druhého odvolacího senátu Úřadu Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO) ze dne 15. listopadu 2017 (věc R 693/2017-2) se zrušuje.
- 2) Vedlejší žaloba se odmítá jako nepřípustná.
- 3) Pokud jde o hlavní žalobu, EUIPO a Retail Royalty Co. ponесou vlastní náklady řízení a každý nahradí polovinu nákladů řízení vynaložených Fashion Energy Srl.
- 4) Pokud jde o vedlejší žalobu, Retail Royalty ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Fashion Energy a EUIPO.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 123, 9.4.2018.

Rozsudek Tribunálu ze dne 12. července 2019 — Miles-Bramwell Executive Services v. EUIPO (FREE)(Věc T-113/18) ⁽¹⁾

(„Ochranná známka Evropské unie — Přihláška slovní ochranné známky Evropské unie FREE — Absolutní důvod pro zamítnutí zápisu — Nedostatek rozlišovací způsobilosti — Článek 7 odst. 1 písm. b) nařízení (EU) 2017/1001“)

(2019/C 305/55)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Miles-Bramwell Executive Services Ltd (Alfreton, Spojené království) (zástupci: původně J. Mellor, QC, G. Parsons a A. Zapalowski, solicitors, poté J. Mellor, G. Parsons a F. McConnell, solicitor)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupci: A. Folliard-Monguiral a H. O'Neill, zmocněnci)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí prvního odvolacího senátu EUIPO ze dne 27. listopadu 2017 (věc R 2164/2016-1) týkajícímu se přihlášky slovního označení FREE jako ochranné známky Evropské unie.

Výrok

- 1) *Žaloba se zamítá.*
- 2) *Miles-Bramwell Executive Services Ltd ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Úřadem Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO).*

⁽¹⁾ Úř. věst. C 152, 30.4.2018.

Rozsudek Tribunálu ze dne 12. července 2019 — Miles-Bramwell Executive Services v. EUIPO (FREE)(Věc T-114/18) ⁽¹⁾

(„Ochranná známka Evropské unie — Přihláška slovní ochranné známky Evropské unie FREE — Absolutní důvod pro zamítnutí zápisu — Nedostatek rozlišovací způsobilosti — Článek 7 odstavec 1 písm. b) nařízení (EU) 2017/1001“)

(2019/C 305/56)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Miles-Bramwell Executive Services Ltd (Alfreton, Spojené království) (zástupci: původně J. Mellor, QC, G. Parsons a A. Zapalowski, solicitors, poté J. Mellor, G. Parsons a F. McConnell, solicitor)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupci: A. Folliard-Monguiral a H. O'Neill, zmocněnci)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí prvního odvolacího senátu EUIPO ze dne 27. listopadu 2017 (věc R 2166/2016-1) týkajícímu se přihlášky slovního označení FREE jako ochranné známky Evropské unie.

Výrok

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) *Miles-Bramwell Executive Services Ltd* ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Úřadem Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO).

(¹) Úř. věst. C 152, 30.4.2018.

Rozsudek Tribunálu ze dne 26. června 2019 — Agencja Wydawnicza Technopol v. EUIPO (200 PANORAMICZNYCH)

(Spojené věci T-117/18 až T-121/18) (¹)

(„Ochranná známka Evropské unie — Přihláška slovních ochranných známek Evropské unie 200 PANORAMICZNYCH, 300 PANORAMICZNYCH, 400 PANORAMICZNYCH, 500 PANORAMICZNYCH a 1000 PANORAMICZNYCH — Absolutní důvody pro zamítnutí zápisu — Popisný charakter — Článek 7 odst. 1 písm. c) nařízení (EU) 2017/1001 — Neexistence rozlišovací způsobilosti získané užíváním — Článek 7 odst. 3 nařízení 2017/1001 — Neexistence zneužití pravomoci“)

(2019/C 305/57)

Jednací jazyk: polština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Agencja Wydawnicza Technopol sp. z o. o. (Częstochowie, Polsko) (zástupce: C. Rogula, advokát)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupce: D. Walicka, zmocněnkyně)

Předmět věci

Žaloby podané proti pěti rozhodnutím pátého odvolacího senátu EUIPO ze dne 15. prosince 2017 (věci R 2194/2016-5, R 2195/2016-5, R 2200/2016-5, R 2201/2016-5 a R 2208/2016-5) týkajícím se přihlášek slovních označení 200 PANORAMICZNYCH, 300 PANORAMICZNYCH, 400 PANORAMICZNYCH, 500 PANORAMICZNYCH a 1000 PANORAMICZNYCH jako ochranných známek Evropské unie.

Výrok

- 1) Žaloby se zamítají.
- 2) Společnosti Agencja Wydawnicza Technopol sp. z o. o. se ukládá náhrada nákladů řízení, včetně nákladů řízení vynaložených Úřadem Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO).

(¹) Úř. věst. C 142, 23.4.2018.

Rozsudek Tribunálu ze dne 12. července 2019 — Gruppo Armonie v. EUIPO (mo.da)

(Věc T-264/18) (¹)

(„Ochranná známka Evropské unie — Přihláška obrazové ochranné známky Evropské unie mo.da — Absolutní důvod pro zamítnutí zápisu — Nedostatek rozlišovací způsobilosti — Článek 7 odst. 1 písm. b) nařízení (EU) 2017/1001 — Absolutní důvod pro zamítnutí zápisu v části Unie — Článek 7 odst. 2 nařízení 2017/1001 — Nedostatek rozlišovací způsobilosti získané užíváním — Článek 7 odst. 3 nařízení 2017/1001]“)

(2019/C 305/58)

Jednací jazyk: italština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Gruppo Armonie SpA (Casalgrande, Itálie) (zástupce: G. Medri, advokát)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupce: L. Rampini, zmocněnec)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí pátého odvolacího senátu EUIPO ze dne 20. února 2018 (věc R 2065/2017-5) týkajícímu se přihlášky obrazového označení mo.da jako ochranné známky Evropské unie.

Výrok

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Společnosti Gruppo Armonie SpA se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 221, 25.6.2018.

Rozsudek Tribunálu ze dne 27. června 2019 — Sandrone v. EUIPO — J. García Carrión (Luciano Sandrone)(Věc T-268/18) ⁽¹⁾

(„Ochranná známka Evropské unie — Námitkové řízení — Přihláška slovní ochranné známky Evropské unie Luciano Sandrone — Starší slovní ochranná známka Evropské unie DON LUCIANO — Skutečné užívání starší ochranné známky — Článek 47 odst. 2 a 3 nařízení (EU) 2017/1001 — Relativní důvod pro zamítnutí — Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení 2017/1001 — Přihláška slovní ochranné známky složené z rodného jména a příjmení — Starší ochranná známka složená z titulu a příjmení — Neutralita pojmového srovnání — Neexistence nebezpečí záměny“)

(2019/C 305/59)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobce: Luciano Sandrone (Barolo, Itálie) (zástupce: A. Borra, advokát)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupci: K. Kompari a H. O'Neill, zmocněnci)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem EUIPO: J. García Carrión, SA (Jumilla, Španělsko)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí druhého odvolacího senátu EUIPO ze dne 26. února 2018 (věc R 1207/2017-2) týkajícímu se námitkového řízení mezi společnostmi J. García Carrión a Lucianem Sandronem.

Výrok

- 1) Rozhodnutí druhého odvolacího senátu Úřadu Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO) ze dne 26. února 2018 (věc R 1207/2017-2) se zrušuje.
- 2) EUIPO ponese vlastní náklady řízení a kromě toho nahradí náklady řízení vynaložené Lucianem Sandronem.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 231, 2.7.2018.

Rozsudek Tribunálu ze dne 27. června 2019 — Aldi v. EUIPO — Crone (CRONE)(Věc T-385/18) ⁽¹⁾

(„Ochranná známka Evropské unie — Námitkové řízení — Přihláška obrazové ochranné známky Evropské unie CRONE — Starší obrazová ochranná známka Evropské unie crane a starší slovní ochranná známka Evropské unie CRANE — Relativní důvod pro zamítnutí — Nebezpečí záměny — Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 2017/1001.“)

(2019/C 305/60)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Aldi GmbH & Co. KG (Mülheim an der Ruhr, Německo) (zástupci: N. Lützenrath, U. Rademacher, C. Fürsen a M. Minkner, advokáti)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupci: A. Crawcour a D. Hanf, zmocněnci)

Další účastník řízení před odvolacím senátem EUIPO, vystupující jako vedlejší účastník před Tribunálem: Christoph Michael Crone (Krefeld, Německo) (zástupci: M. van Maele a H. Y. Cho, advokáti)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí prvního odvolacího senátu EUIPO ze dne 14. března 2018 (věc R 1100/2017-1) týkajícímu se námitkového řízení mezi společnostmi Aldi a C. M. Cronem.

Výrok

- 1) *Žaloba se zamítá*
- 2) *Společnosti Aldi GmbH & Co. KG se ukládá náhrada nákladů řízení.*

(¹) Úř. věst. C 285, 13.8.2018.

Rozsudek Tribunálu ze dne 20. června 2019 — Nonnemacher v. EUIPO — Ingram (WKU)

(Věc T-389/18) (¹)

(„Ochranná známka Evropské unie — Řízení o prohlášení neplatnosti — Slovní ochranná známka Evropské unie WKU — Starší slovní ochranné známky Evropské unie WKA — Relativní důvod pro zamítnutí zápisu — Nebezpečí záměny — Článek 8 odst. 1 písm. b) a čl. 60 odst. 1 písm. a) nařízení (EU) 2017/1001 — Neexistence zániku práva v důsledku strpění — Článek 61 odst. 1 nařízení 2017/1001“)

(2019/C 305/61)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobce: Klaus Nonnemacher (Karlsruhe, Německo) (zástupce: C. Zierhut, advokát)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupce: D. Walicka, zmocněnkyně)

Další účastník řízení před odvolacím senátem EUIPO, vystupující jako vedlejší účastník před Tribunálem: Paul Ingram (Birmingham, Spojené království) (zástupce: A. Haberl advokát)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí prvního odvolacího senátu EUIPO ze dne 17. dubna 2018 (věc R 399/2017-1) týkajícímu se řízení o prohlášení neplatnosti mezi P. Ingramem a K. Nonnemacherem.

Výrok

1. Žaloba se zamítá.
2. K. Nonnemacherovi se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 285, 13.8.2018.

**Rozsudek Tribunálu ze dne 20. června 2019 — Nonnemacher v. EUIPO — Ingram (WKU
WORLD KICKBOXING AND KARATE UNION)**

(Věc T-390/18) (¹)

(„Ochranná známka Evropské unie — Řízení o prohlášení neplatnosti — Obrazová ochranná známka Evropské unie WKU WORLD KICKBOXING AND KARATE UNION — Starší slovní ochranné známky Evropské unie WKA — Relativní důvod pro zamítnutí zápisu — Nebezpečí záměny — Článek 8 odst. 1 písm. b) a čl. 60 odst. 1 písm. a) nařízení (EU) 2017/1001 — Neexistence zániku práva v důsledku strpění — Článek 61 odst. 1 nařízení 2017/100“)

(2019/C 305/62)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobce: Klaus Nonnemacher (Karlsruhe, Německo) (zástupce: C. Zierhut, advokát)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupce: D. Walicka, zmocněnkyně)

Další účastník řízení před odvolacím senátem EUIPO, vystupující jako vedlejší účastník před Tribunálem: Paul Ingram (Birmingham, Spojené království) (zástupce: A. Haberl, advokát)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí prvního odvolacího senátu EUIPO ze dne 17. dubna 2018 (věc R 409/2017-1) týkajícímu se řízení o prohlášení neplatnosti mezi P. Ingramem a K. Nonnemacherem.

Výrok

1. Žaloba se zamítá.
2. K. Nonnemacherovi se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 285, 13.8.2018.

Rozsudek Tribunálu ze dne 12. července 2019 — mobile.de v. EUIPO — Družstvo s omezenou odpovědností „Rezon“ (mobile.ro)

(Věc T-412/18) ⁽¹⁾

(„Ochranná známka Evropské unie — Řízení o prohlášení neplatnosti — Obrazová ochranná známka EU mobile.ro — Starší národní obrazová ochranná známka mobile — Skutečné užívání starší ochranné známky — Článek 18 nařízení (EU) 2017/1001 — Relativní důvod pro zamítnutí — Nebezpečí záměny — Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení č. 2017/1001“)

(2019/C 305/63)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: mobile.de GmbH (Dreilinden, Německo) (zástupce: T. Lührig, advokát)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupci: J. Crespo Carrillo a H. O'Neill, zmocněnci)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem EUIPO, vystupující jako vedlejší účastnice před Tribunálem: Družstvo s omezenou odpovědností „Rezon“ (Sofie, Bulharsko) (zástupkyně: M. Jordanova-Harizanova a V. Grigorova, advokátky)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí prvního odvolacího senátu EUIPO ze dne 29. března 2018 (věc R 111/2015-1), týkajícímu se řízení o prohlášení neplatnosti mezi společnostmi Družstvo s omezenou odpovědností „Rezon“ a mobile.de

Výrok

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Společnost mobile.de GmbH ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady vzniklé Úřadu Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO) a společnosti Družstvo s omezenou odpovědností „Rezon“.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 294, 20.8.2018.

Rozsudek Tribunálu ze dne 12. července 2019 — Audimas v. EUIPO — Audi (AUDIMAS)

(Věc T-467/18) ⁽¹⁾

(„Ochranná známka Evropské unie — Námitkové řízení — Mezinárodní zápis s vyznačením Evropské unie — Obrazová ochranná známka AUDIMAS — Starší slovní ochranná známka Evropské unie AUDI — Relativní důvod pro zamítnutí — Nebezpečí záměny — Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (EU) č. 2017/1001“)

(2019/C 305/64)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Audimas AB (Kaunas, Litva) (zástupkyně: G. Domkutė Lukauskienė, advokátka)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupkyně: D. Walicka, zmocněnkyně)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí druhého odvolacího senátu EUIPO ze dne 22. května 2018 (věc R 2425/2017-2), týkajícímu se námitkového řízení mezi společnostmi Audi a Audimas

Výrok

- 1) Žaloba se zamítá
- 2) Společnosti Audimas AB se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 341, 24.9.2018.

Rozsudek Tribunálu ze dne 26. června 2019 — Balani Balani a další v. EUIPO — Play Hawkers (PLAY HAWKERS)

(Věc T-651/18) ⁽¹⁾

(„Ochranná známka Evropské unie — Námitkové řízení — Přihláška obrazové ochranné známky Evropské unie HAWKERS — Starší obrazová ochranná známka Evropské unie HAWKERS — Relativní důvod pro zamítnutí zápisu — Článek 8 odst. 5 nařízení (EU) 2017/1001“)

(2019/C 305/65)

Jednací jazyk: španělština

Účastníci řízení

Žalobci: Sonu Gangaram Balani Balani (Las Palmas de Gran Canaria, Španělsko) Anup Suresh Balani Shivdasani (Las Palmas de Gran Canaria) a Amrit Suresh Balani Shivdasani (Las Palmas de Gran Canaria) (zástupce: A. Díaz Marrero, advokát)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupci: J. Crespo Carrillo a H. O'Neill, zmocněnci)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem EUIPO: Play Hawkers, SL (Elche, Španělsko)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí druhého odvolacího senátu EUIPO ze dne 2. srpna 2018 (věc R 396/2018-2) týkajícímu se námitkového řízení mezi společnostmi Play Hawkers a pány Balani Balanim, Balani Shivdasanim a Balani Shivdasanim.

Výrok

1. Žaloba se zamítá.
2. Sonu Gangaramovi Balani Balanimu, Anupu Sureshovi Balani Shivdasanimu a Amritu Sureshovi Balani Shivdasanimu se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 4, 7.1.2019.

Žaloba podaná dne 15. června 2019 — UI v. Komise**(Věc T-362/19)**

(2019/C 305/66)

*Jednací jazyk: angličtina***Účastníci řízení***Žalobce:* UI (zástupce: J. Díaz Cordova, advokát)*Žalovaná:* Evropská komise**Návrhová žádání***Žalobce navrhuje, aby Tribunál:*

- zrušil rozhodnutí Úřadu Evropské komise pro správu a vyplácení individuálních nároků ze dne 27. srpna 2018, kterým nebyl žalobci přiznán příspěvek za práci v zahraničí;
- uložil žalované náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobce čtyři žalobní důvody.

1. První žalobní důvod založený na bodu 48 rozsudku ze dne 14. prosince 1995, *Diamantaras v. Komise* (T-72/94, EU:T:1995:212) a na bodu 57 rozsudku ze dne 9. března 2010, *Cvetanova v. Komise* (F-33/09, EU:F:2010:18), vycházející z toho, že žalobce za celé referenční období neměl hlavní povolání ani bydliště v Belgii. Proto má nárok na plný příspěvek za práci v zahraničí.
2. Druhý žalobní důvod založený na usnesení ze dne 26. září 2007, *Rocío Salvador Roldán v. Komise* (F-129/06, EU:F:2007:166), vycházející z toho, že registrace společnosti nebo koupě nemovitosti v určité zemi je jasnou indicií k prokázání trvalých vazeb na tuto zemi (v daném případě na Rumunsko). Vzhledem k tomu, že přesně to je i případ žalobce, má tedy žalobce nárok na plný příspěvek za práci v zahraničí.
3. Třetí žalobní důvod založený na shora uvedeném rozsudku F-33/09, *Cvetanova v. Komise*, vycházející z toho, že informace od belgické obce, na niž v žalobní odpovědi poukazovala žalovaná, je pouze formálního charakteru a nemůže být použita k doložení bydliště určité osoby. Žalobce má tedy nárok na plný příspěvek za práci v zahraničí.
4. Čtvrtý žalobní důvod založený na bodech 32 a 33 rozsudku ze dne 24. dubna 2001, *Miranda v. Komise* (T-37/99, EU:T:2001:122), na judikatuře *Del Vaglio* (judikatura, jež vyústila v usnesení ze dne 12. října 2004, *Del Vaglio v. Komise*, C-352/03 P, EU:C:2004:613) a na rozsudku ze dne 15. března 2011, *Gaëtan Barthélémy Maxence Mioni v. Evropská komise* (F-28/10, EU:F:2011:23), vycházející z toho, že žalobcův úmysl přiznat centru jeho zájmů trvalý charakter, a to tak, že tam stanoví své bydliště, nebyl vázán na Belgii, neboť mimo jiné během svého referenčního období učinil prohlášení zvané „Limosa“. Má tedy nárok na plný příspěvek za práci v zahraničí. Žalobce upozorňuje na skutečnost, že se žalovaná v žalobní odpovědi nesprávně soustředí pouze na žalobcovu fyzickou přítomnost v Belgii.

Žaloba podaná dne 9. července 2019 — BASF v. Komise**(Věc T-472/19)**

(2019/C 305/67)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: BASF AS (Oslo, Norsko) (zástupci: E. Wright, Barrister-at-law, A. Rusanov a H. Boland, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil v plném rozsahu — nebo v části, v níž se týká žalobkyně — prováděcí rozhodnutí Komise C(2019) 4336 final ze dne 6. června 2019 týkající se, v rámci článku 31 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/83/ES, registrací humánních léčivých přípravků obsahujících „ethylestery omega-3 kyselin“ pro perorální podání v rámci sekundární prevence po infarktu myokardu;
- uložil žalované náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně dva žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vycházející z toho, že napadené rozhodnutí postrádá platný právní základ.
 - Žalobkyně tvrdí, že přijetím napadeného rozhodnutí Evropská komise nesplnila povinnosti, které orgánu stanoví článek 116 směrnice 2001/83/ES⁽¹⁾;
 - Žalobkyně konkrétně uvádí, že žalovaná neprokázala, že je léčivý přípravek Omacor škodlivý, že mu schází léčebná účinnost, že balance rizik a prospěšnosti je nepříznivá, nebo že jeho kvalitativní či kvantitativní složení není takové, jaké bylo nahlášeno;
 - Dále tvrdí, že napadené rozhodnutí opomíjí zásadu stanovenou v judikatuře Soudního dvora, že příznivá balance rizik a prospěšnosti a účinnost přípravku Omacor jsou presumovány a že je na Evropské komisi, aby prokázala, že dostupné klinické údaje podporují vyvrácení této domněnky.
2. Druhý žalobní důvod vycházející z toho, že přijetím napadeného rozhodnutí žalovaná pominula obecnou unijněprávní zásadu proporcionality.
 - V rámci tohoto žalobního důvodu je opětovně argumentováno, že žalovaná neprokázala, že přípravku Omacor schází léčebná účinnost nebo že balance rizik a prospěšnosti přípravku Omacor již není příznivá. Žalobkyně navíc tvrdí, že napadené rozhodnutí zjevně porušuje zásadu proporcionality;
 - I kdyby — *quod non* — existovaly opodstatněné obavy o účinnosti nebo o bilanci rizik a prospěšnosti přípravku Omacor, žalovaná by musela zvážit opatření, která by tyto obavy řešila a která by byla méně omezující než napadené rozhodnutí.

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/83/ES ze dne 6. listopadu 2001 o kodexu Společenství týkajícím se humánních léčivých přípravků (Úř. věst. L 311, 28.11.2001, s. 67).

Žaloba podaná dne 5. července 2019 — NRW. Bank v. SRB**(Věc T-478/19)**

(2019/C 305/68)

*Jednací jazyk: němčina***Účastníci řízení**

Žalobkyně: NRW. Bank (Düsseldorf, Německo) (zástupci: D. Flore a J. Seitz, advokáti)

Žalovaný: Jednotný výbor pro řešení krizí (SRB)

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí žalovaného ze dne 16. dubna 2019 o předem hrazených příspěvcích do Jednotného fondu pro řešení krizí za rok 2019 včetně příslušné přílohy, jakož i údaje o výpočtu, v rozsahu, v němž se týkají žalobkyně s identifikačním kódem DE05740;
- uložil žalovanému náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žaloba směřuje proti rozhodnutí Jednotného výboru pro řešení krizí (SRB) ze dne 16. dubna 2019 o předem hrazených příspěvcích do Jednotného fondu pro řešení krizí za rok 2019 včetně jeho přílohy, jakož i údajům o výpočtu, v rozsahu, v němž se týkají žalobkyně s identifikačním kódem DE05740.

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně pět žalobních důvodů.

1. První žalobní důvod vychází z neplatnosti napadeného rozhodnutí z důvodu nedostatečného odůvodnění.
 - Žalobkyně uvádí, že podle čl. 263 odst. 2 SFEU je napadené rozhodnutí neplatné již proto, že žalovaný porušil při jeho vydání podstatné formální náležitosti. Napadené rozhodnutí není dostatečně odůvodněno, jak je kategoricky vyžadováno podle čl. 296 odst. 2 SFEU.
2. Druhý žalobní důvod vychází ze skutečnosti, že napadené rozhodnutí porušuje nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2015/63 ⁽¹⁾, které musí být vykládáno ve světle nadřazeného práva
 - V této souvislosti žalobkyně tvrdí, že z požadovaného výkladu nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2015/63 ve světle směrnice 2014/59/EU ⁽²⁾ a nařízení (EU) č. 806/2014 ⁽³⁾ vyplývá, že stanovení příspěvků žalovaným se musí orientovat na rizikový profil, což žalovaný řádně neprovedl. Kromě toho musí žalovaný zohlednit při výkladu nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2015/63 cíl stanovený ve směrnici 2014/59/EU a nařízení (EU) č. 806/2014, jímž je ochrana veřejných rozpočtů, což žalovaný neučinil. Napadené rozhodnutí také porušuje obecnou zásadu rovného zacházení. Dále tvrdí, že použití metodiky výpočtu v případě internetových bankovních úvěrů žalovaným porušuje nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2015/63 a nařízení (EU) č. 806/2014.

3. Třetí podpůrně vznesený žalobní důvod vychází z tvrzení, že čl. 5 odst. 1 písm. f) nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2015/63 porušuje nadřazené právo.
- Žalobkyně tvrdí, že kdyby nebyl možný výklad čl. 5 odst. 1 písm. f) nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2015/63 v souladu s nadřazeným právem, tedy nařízením (EU) č. 806/2014, směrnicí 2014/59/EU a obecnou zásadou rovného zacházení, porušoval by čl. 5 odst. 1 písm. f) nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2015/63 nadřazené právo, byl by protiprávní a žalovaný by jej nesměl použít.
4. Čtvrtý podpůrně vznesený žalobní důvod vychází z tvrzení, že metodika výpočtu podle nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2015/63 porušuje nadřazené právo
- Žalobkyně uvádí, že kdyby žalovaný použil metodiku výpočtu v souladu s nařízením v přenesené pravomoci (EU) 2015/63, porušovala by samotná metoda výpočtu podle nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2015/63 nadřazené právo. Metodika výpočtu v nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2015/63 nesplňuje požadavky obecné zásady rovného zacházení nebo povinné vyžadované orientace na rizikový profil podle nařízení (EU) č. 806/2014 a směrnice 2014/59/EU.
5. Pátý žalobní důvod vychází z tvrzení, že napadené rozhodnutí porušuje čl. 8 odst. 2 prováděcího nařízení (EU) 2015/81 ⁽⁴⁾
- V rámci pátého žalobního důvodu žalobkyně tvrdí, že na základě čl. 8 odst. 2 prováděcího nařízení (EU) 2015/81 měl žalovaný odečíst celkovou zbývající částku příspěvku zaplaceného žalobkyní v roce 2015, která již byla převedena do Single Resolution Fund (SRF), s ohledem na skutečnost, že žalobkyně nyní nespadá do působnosti nařízení (EU) č. 806/2014.

⁽¹⁾ Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2015/63 ze dne 21. října 2014, kterým se doplňuje směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/59/EU, pokud jde o příspěvky předem do mechanismů financování k řešení krizí (Úř. věst. L 11, 17.1.2015, s. 44).

⁽²⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/59/EU ze dne 15. května 2014, kterou se stanoví rámec pro ozdravné postupy a řešení krize úvěrových institucí a investičních podniků a kterou se mění směrnice Rady 82/891/EHS, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/24/ES, 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2005/56/ES, 2007/36/ES, 2011/35/EU, 2012/30/EU a 2013/36/EU a nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1093/2010 a (EU) č. 648/2012 (Úř. věst. L 173, 12.6.2014, s. 190).

⁽³⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 806/2014 ze dne 15. července 2014, kterým se stanoví jednotná pravidla a jednotný postup pro řešení krize úvěrových institucí a některých investičních podniků v rámci jednotného mechanismu pro řešení krizí a Jednotného fondu pro řešení krizí a mění nařízení (EU) č. 1093/2010 (Úř. věst. L 225, 30.7.2014, s. 1).

⁽⁴⁾ Prováděcí nařízení Rady (EU) 2015/81 ze dne 19. prosince 2014, kterým se stanoví jednotné podmínky uplatňování nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 806/2014, pokud jde o příspěvky předem do Jednotného fondu pro řešení krizí (Úř. věst. L 15, 22.1.2015, s. 1).

Žaloba podaná dne 8. července 2019 — Hypo Vorarlberg Bank v. SRB

(Věc T-479/19)

(2019/C 305/69)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Hypo Vorarlberg Bank AG (Bregenz, Rakousko) (zástupci: G. Eisenberger a A. Brenneis, advokáti)

Žalovaný: Jednotný výbor pro řešení krizí (SRB)

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí Jednotného výboru pro řešení krizí (SRB) ze dne 16. dubna 2019 o předem hrazených příspěvcích do Jednotného fondu pro řešení krizí za rok 2019 (SRB/ES/SRF/2019/10) („Decision of the Single Resolution Board of 16 April 2019 on the calculation of the 2019 ex-ante contributions to the Single Resolution Fund (SRB/ES/SRF/2019/10)“) včetně jeho přílohy, a to každopádně v rozsahu, v němž se toto rozhodnutí včetně přílohy týká příspěvku žalobkyně, a
- uložil Jednotnému výboru pro řešení krizí náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně čtyři žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vychází z porušení podstatných formálních náležitostí z důvodu nedostatečného oznámení napadeného rozhodnutí
— Napadené rozhodnutí nebylo žalobkyni v plném rozsahu oznámeno v rozporu s čl. 1 odst. 2 SEU, články 15, 296 a 298 SFEU, jakož i články 42 a 47 Listiny základních práv Evropské unie (dále jen „Listina“). Znalost neoznámených údajů je jakožto ústřední prvek rozhodnutí nezbytná k možnosti pochopit a ověřit výpočet příspěvků.
2. Druhý žalobní důvod vychází z porušení podstatných formálních náležitostí z důvodu nedostatečného odůvodnění napadeného rozhodnutí
— Napadené rozhodnutí porušuje povinnost odůvodnění podle čl. 296 odst. 2 SFEU, jakož i čl. 41 odst. 1 a 2 písm. c) Listiny, jelikož nebyl zveřejněn základ ani podrobnosti výpočtů. Stran uvažení žalovaného nebylo doloženo, jaká hodnocení a z jakých důvodů byla žalovaným provedena.
3. Třetí žalobní důvod vychází z porušení podstatných formálních náležitostí z důvodu nedostatečného vyslechnutí a nedodržení práva být vyslechnut
— Žalobkyni nebylo v rozporu s čl. 41 odst. 1 a 2 písm. a) Listiny poskytnuto právo být vyslechnuta, a to ani před vydáním napadeného rozhodnutí, ani před vydáním výzvy k zaplacení příspěvku.
4. Čtvrtý žalobní důvod vychází z protiprávnosti nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2015/63⁽¹⁾, které je právním základem napadeného rozhodnutí
— V rámci čtvrtého žalobního důvodu žalobkyně uvádí, že články 4 až 7 a 9, jakož i příloha I nařízení v přenesené pravomoci 2015/63 — na nichž je založeno napadené rozhodnutí — zavádí neprůhledný systém ukládání příspěvků, který je v rozporu s články 16, 17 a 47 Listiny a u něhož není zajištěno dodržení článků 20 a 21 Listiny ani zásad proporcionality a právní jistoty. Tento žalobní důvod je předložen podpůrně také ohledně těch ustanovení směrnice 2014/59/EU⁽²⁾ a nařízení (EU) č. 806/2014⁽³⁾, které povinně vyžadují systém příspěvků provedený nařízením v přenesené pravomoci č. 2015/63, jenž je podle názoru žalobkyně neslučitelný s výše uvedenými základními právy a základními hodnotami unijního práva.

⁽¹⁾ Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2015/63 ze dne 21. října 2014, kterým se doplňuje směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/59/EU, pokud jde o příspěvky předem do mechanismů financování k řešení krizí (Úř. věst. L 11, 17.1.2015, s. 44).

⁽²⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/59/EU ze dne 15. května 2014, kterou se stanoví rámec pro ozdravné postupy a řešení krize úvěrových institucí a investičních podniků a kterou se mění směrnice Rady 82/891/EHS, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/24/ES, 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2005/56/ES, 2007/36/ES, 2011/35/EU, 2012/30/EU a 2013/36/EU a nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1093/2010 a (EU) č. 648/2012 (Úř. věst. L 173, 12.6.2014, s. 190).

⁽³⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 806/2014 ze dne 15. července 2014, kterým se stanoví jednotná pravidla a jednotný postup pro řešení krize úvěrových institucí a některých investičních podniků v rámci jednotného mechanismu pro řešení krizí a Jednotného fondu pro řešení krizí a mění nařízení (EU) č. 1093/2010 (Úř. věst. L 225, 30.7.2014, s. 1).

Žaloba podaná dne 8. července 2019 — Portigon v. SRB

(Věc T-481/19)

(2019/C 305/70)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Portigon AG (Düsseldorf, Německo) (zástupci: D. Bliesener, V. Jungkind a F. Geber, advokáti)

Žalovaný: Jednotný výbor pro řešení krizí (SRB)

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí žalovaného ze dne 16. dubna 2019 o výpočtu příspěvku předem na rok 2019 do Jednotného fondu pro řešení krizí (č. SRB/ES/SRF/2019/10) v části, v níž se rozhodnutí týká žalobkyně;
- přerušil řízení podle čl. 69 písm. c) a d) jednacího řádu Tribunálu až do vydání pravomocného rozhodnutí ve věcech T-365/16, T-420/17 a T-413/18 nebo jejich jiného ukončení;
- uložil žalovanému náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně osm žalobních důvodů.

1. První žalobní důvod vycházející z porušení čl. 70 odst. 2 prvního až třetího pododstavce nařízení (EU) č. 806/2014 ⁽¹⁾ ve spojení s čl. 8 odst. 1 písm. d) prováděcího nařízení (EU) 2015/81 ⁽²⁾, čl. 103 odst. 7 směrnice 2014/59/EU ⁽³⁾ a článkem 114 SFEU
 - žalovaný uložil žalobkyni příspěvkovou povinnost neoprávněně, neboť nařízení (EU) č. 806/2014 a směrnice 2014/59/EU nestanoví pro instituce v režimu řešení krize žádnou příspěvkovou povinnost. Podle článku 114 SFEU je výběr příspěvků od takových institucí, jako je žalobkyně, zakázán.
 - normotvůrce nebyl oprávněn založit příspěvkovou povinnost na článku 114 SFEU, neboť schází vazba na vnitřní trh. Pravidla o příspěvcích harmonizovaná na úrovni Unie neusnadňují výkon základních svobod ani nenapravují citelné narušení hospodářské soutěže v případě institucí, které se z trhu stáhly.
 - žalovaný uložil žalobkyni příspěvkovou povinnost neoprávněně, neboť instituce není vystavena riziku, řešení krize podle nařízení (EU) č. 806/2014 je vyloučeno a instituce není významná pro stabilitu finančního systému.
 - žalobkyně již od roku 2012 neprovádí žádné nové obchody a nachází se v režimu řešení krize na základě rozhodnutí o Komise o státních podporách. Větší část zbývajících závazků má ve fiduciární správě pro jiný právní subjekt.
 - nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2015/63 ⁽⁴⁾ je v rozporu s článkem 114 SFEU a s čl. 103 odst. 7 směrnice 2014/59/EU jakožto podstatný prvek výpočtu příspěvku (čl. 290 odst. 1 druhý pododstavec SFEU).
2. Druhý žalobní důvod vycházející z porušení čl. 41 odst. 2 písm. c) Listiny základních práv Evropské unie (dále jen „Listina“), a to z důvodu, že postup výpočtu neumožňuje úplné odůvodnění napadeného rozhodnutí. Dokud je výpočet založen na nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2015/63, není možné ho uplatňovat.
3. Třetí žalobní důvod vycházející z porušení článků 16 a 20 Listiny, a to z důvodu, že vzhledem ke zvláštní situaci žalobkyně je rozhodnutí v rozporu s obecnou zásadou rovnosti. Napadené rozhodnutí mimoto nepřiměřeně zasahuje do svobody podnikání žalobkyně.
4. Čtvrtý žalobní důvod (uplatněný podpůrně) vycházející z porušení čl. 70 odst. 2 nařízení (EU) č. 806/2014 ve spojení s čl. 103 odst. 7 směrnice 2014/59/EU, a to z důvodu, že žalovaný měl při výpočtu výše příspěvku vyjmout bezrizikové závazky z relevantních závazků.

5. Pátý žalobní důvod (uplatněný podpůrně) vycházející z porušení čl. 70 odst. 6 nařízení (EU) č. 806/2014 ve spojení s čl. 5 odst. 3 a 4 nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2015/63, a to z důvodu, že žalovaný neoprávněně vypočetl příspěvky žalobkyně na základě hrubého vyhodnocení derivátů.
6. Šestý žalobní důvod (uplatněný podpůrně) vycházející z porušení čl. 70 odst. 6 nařízení (EU) č. 806/2014 ve spojení s čl. 6 odst. 8 písm. a) nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2015/63, a to z důvodu, že žalovaný neoprávněně nahlížel na žalobkyni jako na instituci v restrukturalizaci.
7. Sedmý žalobní důvod vycházející z porušení čl. 41 odst. 1 a odst. 2 písm. a) Listiny, a to z důvodu, že žalovaný měl žalobkyni před vydáním napadeného rozhodnutí vyslechnout.
8. Osmý žalobní důvod vycházející z porušení čl. 41 odst. 1 a odst. 2 písm. c) Listiny a čl. 296 odst. 2 SFEU, a to z důvodu, že žalovaný odůvodnil napadené rozhodnutí nedostatečně.

-
- (¹) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 806/2014 ze dne 15. července 2014, kterým se stanoví jednotná pravidla a jednotný postup pro řešení krize úvěrových institucí a některých investičních podniků v rámci jednotného mechanismu pro řešení krizí a Jednotného fondu pro řešení krizí a mění nařízení (EU) č. 1093/2010 (Úř. věst. 2014, L 225, s. 1).
- (²) Prováděcí nařízení Rady (EU) 2015/81 ze dne 19. prosince 2014, kterým se stanoví jednotné podmínky uplatňování nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 806/2014, pokud jde o příspěvky předem do Jednotného fondu pro řešení krizí (Úř. věst. 2015, L 15, s. 1).
- (³) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/59/EU ze dne 15. května 2014, kterou se stanoví rámec pro ozdravné postupy a řešení krize úvěrových institucí a investičních podniků a kterou se mění směrnice Rady 82/891/EHS, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/24/ES, 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2005/56/ES, 2007/36/ES, 2011/35/EU, 2012/30/EU a 2013/36/EU a nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1093/2010 a (EU) č. 648/2012 (Úř. věst. 2014, L 173, s. 190).
- (⁴) Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2015/63 ze dne 21. října 2014, kterým se doplňuje směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/59/EU, pokud jde o příspěvky předem do mechanismů financování k řešení krizí (Úř. věst. 2015, L 11, s. 44).

Žaloba podaná dne 8. července 2019 — CV a další v. Komise

(Věc T-496/19)

(2019/C 305/71)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobci: CV, CW a CY (zástupce: J. N. Louis, advokát)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobci navrhuji, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí Komise, kterým se zamítá jejich návrh ze dne 4. června 2018;
- uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby znějící na zrušení rozhodnutí Komise, kterým se zamítá jejich návrh na přijetí opatření k ukončení porušování zásady stejné kupní síly úředníků a zaměstnanců bez ohledu na jejich místo zaměstnání, uplatňují žalobci tři žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vycházející z porušení povinnosti uvést odůvodnění a zásady stejné kupní síly úředníků bez ohledu na jejich místo zaměstnání. Na prvním místě žalobci tvrdí, že napadené rozhodnutí není nijak odůvodněno, což jim brání pochybit opodstatněnost tohoto rozhodnutí a Tribunálu neumožňuje vykonat soudní přezkum. Na druhém místě mají žalobci za to, že vykonávají své funkce za stejných podmínek jako jejich kolegové přidělení k zastoupení Evropské komise v Paříži a že

tedy mají nárok, stejně jako zmínění kolegové, na výdaje na reprezentaci. V poslední řadě se domnívají, že dodržení zásady stejné kupní síly je neslučitelné s existencí téhož opravného koeficientu pro úředníky přidělené do Paříže, Štrasburku, Marseille a Valenciennes.

2. Druhý žalobní důvod vycházející z porušení zásady rovného zacházení a zákazu diskriminace v rozsahu, v němž žalobci na rozdíl od svých kolegů přidělených k zastoupení Evropské komise v Paříži nemají nárok na výdaje na reprezentaci, ačkoliv vykonávají své funkce za téže podmínky jako jejich kolegové.
3. Třetí žalobní důvod vycházející z porušení povinnosti postupovat s řádnou péčí, která příslušnému orgánu ukládá, aby v odůvodnění napadeného rozhodnutí uvedl důvody, které jej vedly k upřednostnění zájmu služby.

Žaloba podaná dne 8. července 2019 — CZ a další v. ESVČ

(Věc T-497/19)

(2019/C 305/72)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobci: CZ, DB, DC a DD (zástupce: J. N. Louis, advokát)

Žalovaná: Evropská služba pro vnější činnost

Návrhová žádání

Žalobci navrhuji, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí ESVČ zamítající jejich žádost ze dne 4. června 2018,
- uložil ESVČ náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu své žaloby znějící na zrušení rozhodnutí ESVČ zamítajícího jejich žádost o přijetí opatření k ukončení porušování zásady rovnocennosti kupní síly úředníků a zaměstnanců bez ohledu na místo zaměstnání předkládají žalobci tři žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vychází z porušení povinnosti uvést odůvodnění a zásady rovnocennosti kupní síly úředníků bez ohledu na místo zaměstnání. Žalobci zaprvé tvrdí, že napadené rozhodnutí nebylo nijak odůvodněno, což jim brání v pochopení opodstatněnosti tohoto rozhodnutí a Tribunálu neumožňuje vykonat jeho soudní přezkum. Zadruhé, žalobci mají za to, že plní své úkoly za stejných podmínek jako jejich kolegové přidělení k zastoupení Evropské komise v Paříži a že by tedy stejně jako oni měli dostávat paušální příspěvek. A konečně, mají za to, že dodržování zásady rovnocennosti kupní síly je neslučitelné s existencí jednoho opravného koeficientu pro úředníky přidělené do Paříže, Štrasburku, Marseille a Valenciennes.

2. Druhý žalobní důvod vychází z porušení zásady rovného zacházení a nediskriminace tím, že žalobci nedostávají na rozdíl od kolegů přidělených k zastoupení Evropské komise v Paříži paušální příspěvek, navzdory tomu, že plní své úkoly za stejných podmínek jako oni.
3. Třetí žalobní důvod vychází z porušení povinnosti jednat s náležitou péčí, která příslušnému orgánu ukládala uvést v odůvodnění sporného rozhodnutí důvody, které ho vedly k upřednostnění zájmu služby.

Žaloba podaná dne 12. července 2019 — DE v. Parlament

(Věc T-505/19)

(2019/C 305/73)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobce: DE (zástupce: T. Oeyen, advokát)

Žalovaný: Evropský parlament

Návrhová žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí Evropského parlamentu ze dne 30. října 2018, kterým bylo žalobci odmítnuto přiznání odpovídajícího mimořádného volna za účelem péče o jeho novorozená dvojčata, která porodila náhradní matka.
- uložil Evropskému parlamentu náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobce pět žalobních důvodů.

1. První žalobní důvod vycházející z porušení práv na rovné a nediskriminační zacházení:
 - vzhledem k tomu, že žalobci nebylo přiznáno právo na dovolenou při narození dítěte rovnocennou mateřské dovolené či dovolené po adopci, porušuje napadené rozhodnutí základní práva na rovné a nediskriminační zacházení zakotvená v čl. 21 odst. 1 Listiny základních práv Evropské unie, v článku 14 Evropské úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod (EÚLP) a v čl. 1 písm. d) služebního řádu úředníků Evropské unie. Vzhledem k tomu, že homosexuálové jsou převažující skupinou, která využívá institutu náhradního mateřství, jsou nepřiměřeným způsobem poškozeni výkladem ustanovení o dovolené při narození dítěte obsažených ve služebním řádu, tak jak jej podal Evropský parlament v napadeném rozhodnutí.
2. Druhý žalobní důvod vycházející z porušení práva na ochranu žalobcova rodinného života:
 - vzhledem k tomu, žalobci nebylo přiznáno odpovídající mimořádné volno k péči o jeho novorozené děti, které by bylo rovnocenné mateřské dovolené či dovolené po adopci, porušuje napadené rozhodnutí článek 8 EÚLP, který chrání žalobcovo právo na rodinný život, ve spojení s článkem 14 EÚLP.

3. Třetí žalobní důvod vycházející z toho, že napadené rozhodnutí bylo přijato v rozporu se zásadou řádné správy:
 - žalobce zejména tvrdí, že žalovaný i) nepřiznal žalobci právo být slyšen a ii) své rozhodnutí odpovídajícím způsobem neodůvodnil.
4. Čtvrtý žalobní důvod vycházející z protiprávnosti ustanovení o mimořádném volnu obsažených ve služebním řádu, tak jak je vykládá žalovaný v napadeném rozhodnutí:
 - ze stejných důvodů, jaké jsou uvedeny v prvním až třetím žalobním důvodu výše, žalobce tvrdí, že výklad článku 57 služebního řádu ve spojení s článkem 6 přílohy V služebního řádu, tak jak jej podal žalovaný v napadeném rozhodnutí, a sice v tom smyslu, že úředníci a ostatní zaměstnanci Evropského parlamentu, kteří se stanou rodiči dítěte při využití institutu náhradního mateřství, nemají nárok na mimořádné volno rovnocenné mateřské dovolené nebo dovolené po adopci, je protiprávní.
5. Pátý žalobní důvod vycházející z nesprávného právního posouzení a nesprávného uplatnění článku 6 přílohy 2 služebního řádu a ustanovení jednacího řádu Evropského parlamentu týkajících se dovolené:
 - pakliže Tribunál rozhodne, že žalobce nemá nárok na volno při narození dítěte rovnocenné mateřské dovolené nebo dovolené po adopci, žalobce tvrdí, že coby otec dvojčat má nárok na dvacetidenní volno. Tento nárok se uplatnění bez ohledu na právní mechanismus, jakým žalobce získal rodičovskou zodpovědnost.

Žaloba podaná dne 19. července 2019 — Lego v. EUIPO — Delta Sport Handelskontor (Díly z dětské stavebnice)

(Věc T-515/19)

(2019/C 305/74)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Lego A/S (Billund, Dánsko) (zástupci: V. von Bomhard a J. Fuhrmann, advokáti)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Další účastnice v řízení před odvolacím senátem: Delta Sport Handelskontor GmbH (Hamburk, Německo)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Majitelka sporného (průmyslového) vzoru: Žalobkyně před Tribunálem

Sporný (průmyslový) vzor: (Průmyslový) vzor Společnosti č. 1 664 368-0006

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí třetího odvolacího senátu EUIPO ze dne 10. dubna 2019, ve věci R 31/2018-3

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- napadené rozhodnutí zrušil;
- ponechal v platnosti rozhodnutí oddělení EUIPO pro prohlašování neplatnosti (průmyslových) vzorů ze dne 30. října 2017, kterým byl zamítnut návrh na prohlášení neplatnosti zapsaného (průmyslového) vzoru Společenství č. 1 664 368-0006.
- uložil EUIPO a další účastníci řízení před EUIPO v případě, že vstoupí do řízení jako vedlejší účastnice, náhradu nákladů řízení.

Dovolávané žalobní důvody

- Porušení čl. 8 odst. 3 nařízení Rady (ES) č. 6/2002;
- Porušení čl. 8 odst. 1 nařízení Rady (ES) č. 6/2002.
- Porušení článku 62 nařízení Rady (ES) č. 6/2002.

Žaloba podaná dne 22. července 2019 — Sipcam Oxon v. Komise

(Věc T-518/19)

(2019/C 305/75)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Sipcam Oxon SpA (Milán, Itálie) (zástupci: C. Mereu, P. Sellar, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- prohlásil žalobu za přípustnou a opodstatněnou;
- zrušil napadené prováděcí nařízení Komise (EU) 2019/677 ze dne 29. dubna 2019;
- uložil žalované náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně pět žalobních důvodů.

1. První žalobní důvod vychází z tvrzení, že napadené nařízení bylo přijato na základě zjevně nesprávného posouzení.

2. Druhý žalobní důvod vycházející z tvrzení, že napadené nařízení bylo přijato v řízení, během kterého nebyla dodržena práva žalobkyně na obhajobu.
3. Třetí žalobní důvod vycházející z tvrzení, že napadené nařízení bylo přijato v rozporu se zásadou právní jistoty, protože byly nesprávně použity pokynů.
4. Čtvrtý žalobní důvod vycházející z tvrzení, že napadené nařízení bylo přijato v rozporu se zásadou proporcionality.
5. Pátý žalobní důvod vycházející z tvrzení, že napadené rozhodnutí bylo přijato v rozporu se zásadou omezitelnosti.

Žaloba podaná dne 22. července 2019 — Forte v. Parlament

(Věc T-519/19)

(2019/C 305/76)

Jednací jazyk: italština

Účastníci řízení

Žalobce: Mario Forte (Neapol, Itálie) (zástupci: C. Forte a G. Forte, advokáti)

Žalovaný: Evropský parlament

Návrhová žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil napadený akt;
- zrušil jakýkoli akt, který předchází napadenému aktu, souvisí s ním a následuje po něm a který má právní účinky vůči žalobci;
- uložil Evropskému parlamentu náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Projednávaná žaloba je namířena proti rozhodnutí Evropského parlamentu D(2019)20777 podepsanému panem Sunem Hansenem, vedoucím Oddělení pro platy a sociální nároky poslanců Ředitelství pro finanční a sociální nároky poslanců Generálního ředitelství pro finance Evropského parlamentu, kterým byly znovu určeny nároky na starobní důchod poté, co dne 1. ledna 2019 vstoupilo v platnost usnesení Ufficio di Presidenza della Camera dei Deputati (kancelář předsedy Poslanecké sněmovny, Itálie) č. 14/2018, a nařízeno vrácení částek vyplacených bez právního důvodu.

Žalobní důvody a hlavní argumenty jsou obdobné žalobním důvodům a hlavním argumentům uplatňovaným ve věcech T-345/19, Santini v. Parlament; T-347/19, Falqui v. Parlament a T-389/19, Coppo Gavazzi v. Parlament.

Žalobce uplatňuje především nedostatečné logické odůvodnění napadeného rozhodnutí, nedostatečné posouzení legality usnesení č. 14/2018 z hlediska obecných zásad unijního práva, kterými jsou zásady proporcionality, jistoty, předvídatelnosti a legitimního očekávání, jakož i ochranu nabytých práv, porušení článku 6 SEU, porušení prováděcích opatření k statutu poslanců Evropského parlamentu, porušení finančního nařízení, porušení zásad rovnosti a zákazu zpětného účinku právních účinků, jakož i porušení zásady přístupu k soudní ochraně.

Žaloba podaná dne 19. července 2019 — Haswani v. Rada**(Věc T-521/19)**

(2019/C 305/77)

*Jednací jazyk: francouzština***Účastníci řízení***Žalobce:* George Haswani (Yabroud, Sýrie) (zástupce: G. Karouni, advokát)*Žalovaná:* Rada Evropské unie**Návrhová žádání***Žalobce navrhuje, aby Tribunál:*

- zrušil rozhodnutí Rady (SZBP) 2016/850 ze dne 27. května 2016, kterým se mění rozhodnutí 2013/255/SZBP o omezujících opatřeních vůči Sýrii;
- zrušil prováděcí nařízení Rady (EU) 2016/840 ze dne 27. května 2016, kterým se provádí nařízení (EU) č. 36/2012 o omezujících opatřeních vzhledem k situaci v Sýrii;
- zrušil rozhodnutí Rady (SZBP) 2017/917 ze dne 29. května 2017, kterým se mění rozhodnutí 2013/255/SZBP o omezujících opatřeních vůči Sýrii;
- zrušil prováděcí nařízení Rady (EU) 2017/907 ze dne 29. května 2017, kterým se provádí nařízení (EU) č. 36/2012 o omezujících opatřeních vzhledem k situaci v Sýrii;
- zrušil prováděcí rozhodnutí Rady (SZBP) 2017/1245 ze dne 10. července 2017, kterým se provádí rozhodnutí 2013/255/SZBP o omezujících opatřeních vůči Sýrii;
- zrušil prováděcí nařízení Rady (EU) 2017/1241 ze dne 10. července 2017, kterým se provádí nařízení (EU) č. 36/2012 o omezujících opatřeních vzhledem k situaci v Sýrii;
- zrušil rozhodnutí Rady (SZBP) 2018/778 ze dne 28. května 2018, kterým se mění rozhodnutí 2013/255/SZBP o omezujících opatřeních vůči Sýrii;
- zrušil prováděcí nařízení Rady (EU) 2018/774 ze dne 28. května 2018, kterým se provádí nařízení (EU) č. 36/2012 o omezujících opatřeních vzhledem k situaci v Sýrii;
- zrušil rozhodnutí Rady (SZBP) 2019/806 ze dne 17. května 2019, kterým se mění rozhodnutí 2013/255/SZBP o omezujících opatřeních vůči Sýrii;
- zrušil prováděcí nařízení Rady (EU) 2019/798 ze dne 17. května 2019, kterým se provádí nařízení (EU) č. 36/2012 o omezujících opatřeních vzhledem k situaci v Sýrii;
- a v důsledku toho,
 - nařídil, aby bylo jméno George Haswani vyškrtnuto z příloh k výše uvedeným aktům;
 - uložil Radě povinnost zaplatit žalobci částku ve výši 100 000 eur z titulu nemajetkové újmy;
 - uložil Radě povinnost nést vlastní náklady řízení a nahradit náklady řízení vynaložené žalobcem, jejichž výši si vyhrazuje odvodnit v průběhu řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobce čtyři žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vychází z porušení povinnosti uvést odůvodnění podle článku 296 druhého pododstavce SFEU. Žalobce Radě Evropské unie vytýká, že se spokojila s vágními a obecnými konstatováními a neuvedla specificky a konkrétně důvody, které ji v rámci výkonu diskreční pravomoci vedly k závěru, že by se na žalobce měla vztahovat dotčená omezující opatření. Rada tak podle něj neuvedla žádnou konkrétní a objektivní skutečnost, kterou by bylo možné žalobci vytýkat a která by mohla odůvodňovat dotčená opatření.
2. Druhý žalobní důvod vychází z porušení zásady proporcionality v rozporu se základními právy. Žalobce tvrdí, že sporné opatření musí být zrušeno, jelikož je nepřiměřené z hlediska prezentovaného cíle a nepřiměřeně zasahuje do svobody podnikání a práva na vlastnictví zakotvených v člancích 16 a 17 Listiny základních práv Evropské unie. Nepřiměřenost zásahu spočívá v tom, že opatření dopadá na jakoukoli hospodářskou činnost bez dalšího kritéria.
3. Třetí žalobní důvod vychází ze zjevně nesprávného posouzení a neexistence důkazu. Podle ustálené judikatury se musí unijní soud v souladu se zásadou účinnosti soudního přezkumu zaručenou článkem 47 Listiny při přezkumu legality odůvodnění, na němž stojí rozhodnutí o zařazení či ponechání jména určité osoby na seznamy osob, na něž se vztahují sankce, ujistit, že toto rozhodnutí má dostatečně pevný skutkový základ. Podle žalobce je třeba s konečnou platností odmítnout tvrzení Rady o „úzkých vazbách na režim“ a o údajné roli prostředníka mezi režimem a ISIL v transakcích s ropou z důvodu, že jsou neopodstatněná a postrádají jakýkoli faktický základ, který by je dokládal.
4. Čtvrtý žalobní důvod se týká náhrady újmy, neboť obvinění ze spáchání určitých závažných neprokázaných činů vystavilo žalobce i jeho rodinu riziku, což vysvětluje velikost vzniklé újmy a odůvodňuje jeho návrh.

Žaloba podaná dne 23. července 2019 — Aldi v. EUIPO (BBQ BARBECUE SEASON)

(Věc T-522/19)

(2019/C 305/78)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Aldi GmbH & Co. KG (Mülheim an der Ruhr, Německo) (zástupci: N. Lützenrath, U. Rademacher, C. Fürsen a M. Minkner, advokáti)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Sporná ochranná známka: obrazová ochranná známka Evropské unie obsahující slovní prvek „BBQ BARBECUE SEASON“ v černé, šedé, bílé, oranžové, světle oranžové a tmavě oranžové barvě — přihláška č. 17 879 203

Napadené rozhodnutí: rozhodnutí pátého odvolacího senátu EUIPO ze dne 17. května 2019 ve věci R 1359/2018-5

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil napadené rozhodnutí,
- uložil EUIPO náhradu nákladů řízení.

Dovolávané žalobní důvody

- Porušení čl. 7 odst. 1 písm. b) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1001,
- porušení čl. 7 odst. 1 písm. c) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1001

Žaloba podaná dne 23. července 2019 — Sky v. EUIPO — Safran Electronics & Defense (SKYNAUTE by SAGEM)

(Věc T-523/19)

(2019/C 305/79)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Sky Ltd (Isleworth, Spojené království) (zástupkyně: A. Zalewska, advokátka, a A. Brackenbury, Solicitor)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: Safran Electronics & Defense (Boulogne-Billancourt, Francie)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Přihlašovatel sporné ochranné známky: Další účastnice v řízení před odvolacím senátem

Sporná ochranná známka: Slovní ochranná známka Evropské unie SKYNAUTE by SAGEM — Přihláška č. 14 821 334

Řízení před EUIPO: Námitkové řízení

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu EUIPO ze dne 23. května 2019, ve věci R 919/2018-4

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- vyhověl její žalobě
- napadené rozhodnutí zrušil;
- uložil EUIPO náhradu nákladů řízení vynaložených žalobkyní v rámci tohoto řízení a v řízení před EUIPO.

Dovolávané žalobní důvody

- Porušení čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 2017/1001;
- Porušení čl. 8 odst. 2 písm. c) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 2017/1001
- Porušení čl. 8 odst. 5 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 2017/1001
- Porušení čl. 8 odst. 4 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 2017/1001

Žaloba podaná dne 25. července 2019 — Nord Stream 2 v. Parlament a Rada

(Věc T-526/19)

(2019/C 305/80)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Nord Stream 2 AG (Zug, Švýcarsko) (zástupci: L. Van den Hende, J. Penz, advokáti, a M. Schonberg, Solicitor)

Žalovaní: Evropský parlament a Rada Evropské unie

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil směrnici Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/692 ze dne 17. dubna 2019 v plném rozsahu;
- uložil žalovaným náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně šest žalobních důvodů.

1. První žalobní důvod vycházející z porušení zásady rovného zacházení, která je obecnou zásadou unijního práva, a to v tom směru, že pozměňující směrnice upírá žalobkyni veškerou možnost odchýlit se od použití ustanovení směrnice 2009/73/ES⁽¹⁾, bez ohledu na zjevný rozsah investic, které již byly uskutečněny přede dnem přijetí pozměňující směrnice a dokonce ještě předtím, než byla navržena, zatímco pro všechna ostatní stávající podmořská potrubí je odchylka přípustná.
2. Druhý žalobní důvod vycházející z porušení zásady proporcionality, která je obecnou zásadou unijního práva, a to v tom směru, že pozměňující směrnice není schopna dosáhnout deklarovaných cílů a každopádně nemůže dostatečně smysluplným způsobem přispět k naplnění těchto cílů tak, aby bylo vyváжено břímě, které ukládá.
3. Třetí žalobní důvod vycházející z porušení zásady právní jistoty, která je obecnou zásadou unijního práva, a to v tom směru, že pozměňující směrnice neupravuje vhodné možnosti přizpůsobení se konkrétní situaci žalobkyně, ale naopak je specificky koncipována tak, aby na ni měla negativní dopad.
4. Čtvrtý žalobní důvod vycházející ze zneužití pravomoci v tom směru, že pozměňující směrnice byla přijata za jiným účelem, než pro které byly svěřeny pravomoci k jejímu přijetí.
5. Pátý žalobní důvod vycházející z porušení podstatných procesních náležitostí v tom směru, že pozměňující směrnice byla přijata v rozporu s požadavky stanovenými protokolem č. 1 k SEU a SFEU o úloze vnitrostátních parlamentů v Evropské unii, protokolem č. 2 k SEU a SFEU o používání zásad subsidiarity a proporcionality a Interinstitucionální dohodou o zdokonalení tvorby právních předpisů.
6. Šestý žalobní důvod vycházející z toho, že nebyl splněn požadavek na odůvodnění podle článku 296 SFEU.

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/73/ES ze dne 13. července 2009 o společných pravidlech pro vnitřní trh se zemním plynem a o zrušení směrnice 2003/55/ES (Úř. věst. L 211, 14.8.2009, s. 94).

Žaloba podaná dne 24. července 2019 — Arranz de Miguel a další v. ECB a SRB

(Věc T-528/19)

(2019/C 305/81)

Jednací jazyk: španělština

Účastníci řízení

Žalobci: Ricardo Arranz de Miguel (Madrid, Španělsko), Alejandro Arranz Padierna de Villapadierna (Madrid), Felipe Arranz Padierna de Villapadierna (Madrid), Ricardo Arranz Padierna de Villapadierna (Madrid), Nicolás Arranz Padierna de Villapadierna (Madrid) (zástupci: R. Pelayo Jiménez a A. Muñoz Aranguren, abogados)

Žalovaní: Evropská centrální banka, Jednotný výbor pro řešení krizí

Návrhová žádání

Žalobci navrhuji, aby Tribunál:

- určil mimosmluvní odpovědnost ECB a SRB v důsledku nesplnění povinností uvedených v žalobě a uložil jim vyplatit žalobcům náhradu škody za vzniklou újmu, ve výši odhadované ceny jejich akcií, a podpůrně, aby žalovaným institucím uložil vyplatit náhradu škody ve výši 0,8442 eur za akcii;
- k uložené náhradě škody připočetl kompenzační úroky vypočtené v souladu s roční sazbou inflace ve Španělsku určenou EUROSTATem ode dne 6. června 2017 až do vydání rozsudku, a úroky z prodlení ode dne vydání rozsudku konstatujícího povinnost náhrady škody do jejího skutečného vyplacení;
- uložil žalovaným orgánům náhradu nákladů řízení.

Důvody a hlavní argumenty

Důvody a hlavní argumenty jsou podobné důvodům a hlavním argumentům uvedeným ve věci T-659/17, Vallina Fonseca v. SRB (Úř. věst. 2017, C 424, s. 42).

Pokud jde o ECB, jsou tvrzena zejména porušení zásady legitimního očekávání a porušení povinnosti řádné péče.

ISSN 1977-0863 (elektronické vydání)
ISSN 1725-5163 (papírové vydání)

Úřad pro publikace Evropské unie
L-2985 Lucemburk
LUCEMBURSKO

CS